

175266

மீயர் தேவாந்த
திருமுறை

Q23:417x1

N27

175266

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

மு வ ர்

தேவாரத் திருமுறை

ஆளுடைய பிள்ளையார் என்னும்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரப் பதிகங்கள்

முதற்பகுதி

சென்னை :

வித்வான். சி. வே. விவேகானந்த முதலியாரவர்களால்

பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

அவர்தம் நூதன விசேஷ ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன்

தேவார திருப்புகழ் சைவச்சபை ஸ்தாபகர்
பண்டித. புதுவை. முத்துவடிவேலானந்தம்

அவர்களால்

வேளியிடப்பட்டன.

பிரபவஹு வைகாசிமீ

[கா யிரைட்.]

123117510

(12)

PUBLISHED BY

M. V. AMBALDASAN CO.,
Siddhanta Nool Pathippu Nilayam,
Royapettah Post, Madras.

1927.

கந்தன் பிரஸ், 32, பிராட்டேவ, மதராஸ்.

நூ ன் மு க ம்

அத்த சத்தாத்துவித வைதிக சைவ சித்தாந்தத் தேய்வ மணம் யாண்டும் விசிப் பரிமளிக்கும் இச் செந்தமிழ் நாட்டின்கண், பசு கரணங்களே பதி கரணங்களாக வசியப்பெறும் உண்மைச் சிவனடியார்கள், உலகம் உய்வான்பொருட்டுப் பரமேசுரனால் அதிட்டிக்கப் பெற்ற பேராற்றல் நிமித்தமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரத் திருமுறைகள் சாயுச்சியப் பதவிக்குச் சாலச் சிறந்தன ஆகலான், அத் தமிழ் வேதத்தைப் பெரும் பகுதிகளாக வெளியிடும் பெற்றிமை தோன்றவ தாயிற்று. மூவரின் முதலேழு திருமுறைகளைத் தற்போது பரிசோதித்து வெளியிட ஒன்றுக்கும் பற்றாத அடியேனுக்கும் ஓர் அமயம் வாய்த்ததொரு நினைப்பு எழுந்தோறும் எழுந்தோறும் என்னைப் பூரிக்கச் செய்கின்றது. அல்லற் பகுதியில் வீழ்ந்து அயரும் என்போலியர்க்கு இதுபோன்ற மாப்பெருங் கைங்கரியத்தில் தலையிடுதலான மகத்தான புண்ணியம் எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஆனையாற் கிடைத்த தென்று அவனருளால் அவன்தான் வணங்கி நின்றனன். அற்ப அறிவும் சொற்பப் படிப்பும் உடைய அடியேனுடைய ஆராய்ச்சிக்கு குறிப்புக்களுள் அன்பர்கள் குற்றம் நீக்கி நற்றம் பாராட்டுவ ரென்று துணிகின்றேன். சைவ சித்தாந்திகள் இத் தேய்வத் திருமுறையை வந்திப்பாராக. உண்மை அடியார்கள் அடியேற்கு இன்னும் அதிக உணக்கம் உண்டாக ஆசிகள் அளிக்க. சைவமணம் எங்கும் வீசுக. இசைவல்ல பத்தர்ப் பல்லாண்டு இசைக்க. உலகம் நிலைத்து வாழ்க.

இங்ஙனம் :—

சென்னை, }
15-5-27. }

சி. வெ. விவேகாநந்தன்

க ரு த் து

முத்தமிழ் முழுதொருங் குணர்ந்த மெய்த்தகைப் புலவீர்காள் !

சிந்தையு மனமுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாய அந்தமிழ் லின்பத் தழிவில் வீட்டினைப் பவக்கடல்வீழ்ந் தலமரு மாக்களடைய இன்றி யமையாத் துணையாய் இலங்குவன, நம் சைவ சமயாச்சாரியர் மூவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரப் பதிகங்களன்றோ? திருத்தொண்டர் புராணமாம் பெரிய புராணத்தான், அச் சைவ சிகாமணிகள் மூவரது சரிதைகளைச் சிவபெருமான் பேரருளாற் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீமத் சேக்கிழார் பெருந் தகையார், ஸ்தல வரிசையாக, ஆங்காங்கடி யெடுத்துக் காட்டப் பட்ட தேவாரப் பதிகங்களை யாயினும் அச் சைவசமய குரவர்கட்கு வழியடிமை பூண்டொழுகி யன்றோர் சரிதைகளையும் விபவங்களை யும் பிரசங்க ரூபமாக நன்மை டைப்பிடித்தொழுக மெய்யன்பர்கட் குச் செவியுறுத்திவரும் பதல் புராணிக திலகர்களும் அவ்வவ் வமயங்களில் ஒதல்வேண்டுமென்பது ஆனன்றோர் கொள்கை ஆத லால், மேற்குறித்த தேவாரப் பதிகங்கள் மாத்திரம் சைவப்பிரசங்க ஞானபாது கா. ராஜாராம் பிள்ளையவர்கள் நன்முயற்சியுடன், சிவநேசமுடைய பலரும் கேட்டுக்கொண்ட வண்ணம் சஞ்சிகை மூலம் அச்சிடப்படுகின்றன.

இப்போது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருத்தேவாரம் 1927-ஊ மேயீர் முதற்கொண்டு எட்டு பாரங்களாக அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. இவை முடிவுபெற்றபின், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்-சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருத்தேவாரமும் முறையே ஆரம்பஞ் செய்யப்படும்.

இருங்னம் :—

பதிப்பாசிரியர்.

பண்டித, புதுவை-முத்துவாடி வேலானந்தம்

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்.

நரேவள நிலவளங்களால் செழிப்புற்று ஒங்கிய சோழ நாட்டில் தெய்விகம் நிறைந்த சீகாழிப் பதியில் வேதியர் குலத்து வந்த ஆளுடைய பிள்ளை சிவபாத விருதயர்க்கும் அவர்தம் இல்லக்கிழத்தி யார் ஞானப்பா யார்ப் பகவதியாருக்கும் தாங்கள் பன்னாள் ஆற் றுண்டது. நிய நோன்பு காரணமாகப் புத்திரர் ஒருவர் திரு அவதாரஞ் செய்தனர். தமக்கு மூன்றாம் ஆண்டு நிகழுங்காலை, நீராடச் சென்ற சிவபாத விருத்தியரைப் பின்பொடர்ந்து அவர் ஜப மாற்றிக் கொண்டிருக்கையில் திருக்குளக் கரையில் நின்றவண்ண மாய்ப் பண்டைய வுணர்ச்சியால் தமதுமுன்காணப்பட்ட திருத் தோணிச் சூரத்தைக்கண்டு இப்பிள்ளையார் “அம்மே, அப்பா” என்று அழதலும், உமாதேவியார் சிவபெருமானுடன் கீழிறங்கிப் பொற்கிண்ணத்தில் தமது திருமுலைப் பாலைக் கறந்து சிவஞானத்தை யுங் குழைத்து ஊட்டி யருளினார். ஜபமாற்றிக் கரையேறிய வேதி யர்த் தமது குழுவியின் வாயினின்றும் பால் ஓழுகுதலைக் கண்டு அப் பால் யார்தந்ததென்று அதட்டதலும், பிள்ளையார்த் தமது வலக் கரத்தின் பெருவிரலைத் தூக்கி ஆகாயத்திலே இடபா ரூடராய் அம் மையாருடன் தோன்றிய சிவபெருமானைச் சுட்டி வேதசாரமாகப் பிரணவத்தைத் தகரமெய்யோடு புணர்த்தித் தமிழில் “தோடுடைய சேவியன்” என்று தொடங்கித் தமக்கு ஞானம் நல்கியவன் “பிரமாபுர மேவியபெம்மா னிஷனன்றே” என்றொரு திருப்பதிகம் ஓதுவா ராயினர். சிவபாத விருதயர்ப் பேரானந்தம் எய்திப் பல சிவனடியார் களுடன் பிள்ளையாரைத் தூக்கிக்கொண்டு திருக்கோயிலை யடைய, பிள்ளையார் ஆண்டுப் பல பதிகங்களைப் பாடியருளினார்.

பிள்ளையார் மறுதினம் திருக்கோலக்காவினுள்ள திருக்கோயிலில் பதிகம் பாடுங்காலையில் இறைவன் திருவுளப் பாங்கின்படி திரு வைந்தெழுத்து பொறித்த பொற்றாளம் அவர்தம் பொற்றாளம் திருக்கரத்தில் வந்தது. திருநளிபள்ளியில் தம்மை வந்தடைந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் அவர் மனைவியார் விறலியாரும் சிவபெருமானுக்கு யாழ் வாசிக்

கச்செய்து அத் தம்பதிகளின் வேண்டுகோட் கிரங்கி தம்முடனேயே யிருந்து வசித்துத் தம்முடைய திருப்பதிகங்கள் யாவையும் யாழிவிட்டுப் பாட இசைந்தனர். தில்லைக்குச் சென்று “கற்றாங்கேரியோம்பி” முதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடிய பின்னர்த் திருவேட்களத்தில் தங்கியிருந்து தில்லைக்கு மறுபடியும் வரும்போது ஆங்குள்ள மூவாயிரம் அந்தணர்களும் சிவகண நாதர்களாகத் தமக்குத் தோன்றுதலும் அவர்களை யாழ்ப்பாணருக்குக் காட்டி வணங்கித் திருக்கோயிலை யடைந்து “ஆடினாய் நறு நெய்யோடு” என்னும் திருப்பதிகம் ஓதினர். பிறகு திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வேண்டுகோட்கிரங்கி அவர் அவதரித்த தலமாகிய திருவெருக்கத்தம் புலியூரையும் திருமுதுகுன்றம் திருப்பெண்ணாடும் என்னும் திருத்தலங்களையுந் தரிசித்துத் திருத்தாங்காணை மடத்தில் எழுந்தருளினார்.

ஆளுடைய பிள்ளையார் அவ்விடத்தினின்றும் திருநெல்வாயிலரத்துறையைத் தரிசிப்பான் வேண்டித் தமது திருஷ்டி நோவப் பதிகமுத்துச்சிவிகை பையப்பைய நடந்து மாறன்பாடி என்னும் பதிமுதலியன யில் தங்கினார். திருநெல்வாயிலரத்துறைப் பெருபெறுதல். மான் தமது பிள்ளையார்¹ நடந்து வருதலைப் பொறுராய் ஆங்குள்ள அந்தணர்களுடைய கனவிற்றேன்றிப் பிள்ளையாருக்கு முத்துச்சிவிகையும், முத்துக்குடையும், முத்துச்சின்னமும் கொண்டுபோய்க் கொடுக்குமாறு கட்டளையிட்டார்; இவ்வாறே பிள்ளையார் சொப்பனத்திலுந் தோன்றி அவைகளைப் பெறுக என்று இசைத்தார். விடியற்காலையில் அந்தணர்கள் சிவ சின்னங்களுடன் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டழைத்தனர். அதுகாலை அவர் “எந்தையீசன்” என்னும் திருப்பதிகத்தை யருட்செய்து அருளே திருமேனியாகக்கொண்ட சிவபெருமானுர்தம் பேருள்ளை வியந்து ஆண்டு சிலகாலம் தங்கியிருந்தனர். பிறகு தோனியப்பரைத் தரிசிப்பான் வேண்டித் திருவிசயமங்கை, திரும்புறம்பயம் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துச் சண்டேசுர நாயனரின் திரு அவதாரத் தலமாகிய திருச்சேய்ஞ்ஞாரை யண்டியதும், சிவிகையை விட்டிறங்கிப் பையநடந்து திருக்கோயிலுட் சென்று “பீரடைந்த பாலதாட்ட” என்னுந் திருப்பதிகத்தை ஓதிப் பின்னர்த் திருப்பனந்தான், திருக்கடம்

பூர், திருநாரையூர் என்னுந் தலங்களைத் தரிசித்துத் திருத்தோணி புரத்தையடைந்தனர்.

பிறகு சீகாழியில், ஓதாதுணர்ந்த ஆளுடைய பிள்ளையார்தம் அந்தணர்க்குப் உபநயனச் சடங்கு நிறைவேறுகையில் மந்திரோ பஞ்சாக்கிர உப பதேசம் செய்யவந்த அந்தணர்களுக்குத்தாம் தேசம் செய்தல். சிவபெருமானை நினைந்து தொழுது “துஞ்சலுந் துஞ்சல்” என்னும் அருட்பதிகம் இயற்றி “வேதியர்க் கந்தியுண் மந்திரம் அஞ்சேழுத்துமே” என்று அறிவுறுத்தினர்.

அக்காலத் திருச்சிற்றம்பலத்தே ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானுரின் அருட்டுறையில் நினைத்து நின்ற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆளு பிள்ளையாரும் டைய பிள்ளையாருடைய அருள்தகைமையைக் அப்பரும் சந் கேள்வியுற்று அவரைத் தரிசிக்கச் சீகாழிக் தித்தல். கெழுந்தருளும்பேர்து, இப்பெருந் தகையாரின் வருகையைக் கேட்டு எதிர்கொண்டு வணங்கித் தமது திருமாளிகையில் இருத்தி உபசரித்துத் தோணிப்பப்பரைத் தரிசிக்கச் செய்தனர். சின்னடை கழிந்து திருநாவுக்கரையர் விடைபெற்றுத் திரும்பியதும் பிள்ளையார்த் திருத்தோணியப்பர்மீது திருமொழிமாற்று, திருமாலையாற்று, திருவழிமொழி, திருவியமகம், திருவகபாதம், திருவிருக்குக்குறள், திருவெழுகூற்றிருக்கை முதலிய பல திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளினார்.

பிறகு பிள்ளையார் எல்லாச் சிவதலங்களையும் தரிசிப்பான் வேண்டி முத்துச்சிவிகையில் ஆரோகணித்து, முத்துக்குடை முதமுதலகன் என விய திருச்சின்னங்களுடனும் சிவனடியார்களுடனும் நோயை நீக்கும் தமது தந்தையாரும் திருநீலகண்ட யாழ்ப்புத்தல். பாணரும் உடன்வர மேற்றிசையேகித் திருப்பள்ளிருக்கு வேளூர், திருநின்றியூர், திருப்புன்கூர், திருவையாறு, திருமழபாடி முதலிய தலங்களைத் தரிசித்து மழநாட்டில் காவிரி நதியின் வடபாலுள்ள திருப்பாச்சிலாச்சிரமத்திற்கு வந்தனர். ஆங்குள்ள மன்னனாய் கொல்லி முழுவனின் புத்திரி முயலகன் என்னும் நோயால் வருந்தித் திருக்கோயிலின் சந்நிதியில் சரண்புகுந் திருந்

தான். ஆளுடைய பிள்ளையார் வருகையைக் கேட்ட மன்னன் தன் நகரை அலங்கரித்து அவரை வணங்கி எதிர்கொண்டழைத்து திருக்கோயிலுள்ள தனது புத்திரியின் நிலைமையை விண்ணப் பித்துக்கொளலும், பிள்ளையார்க் கருணைகூர்ந்து, சிவபெருமானை நினைந்து “துணிவளர்திங்கள்” என்று தொடங்கி “மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட மயல்செய்வதோ விவர்மாண்பே” என்று முடித்துத் திருப்பதிகம் ஓத, அம்மங்கையின் கொடிய நோய் ஒழிந்தது. பிள்ளையார் இறைவனின் கருணையை வியந்து ஆங்குச் சின்னத் தங்கினார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் அவ்விடத்தை விட்டுத் திருவீங்கோய் மலை முதலிய பல தலங்களைத் தரிசித்துத் திருச் பனிச்சரம் நீக்கி மலை முதலிய பல தலங்களைத் தரிசித்துத் திருச் செங்குன்றுரை யடைதலும் பனியின் மிகுதியால் சிவனடியார்கள் தளர்வுறுதலைக் கண்டு “அவ்வினைக்கீவ்வினை” என்னும் திருப்பதிகம் ஓதப் பனிச்சரம் நீங்கியது.

பிறகு திருப்பட்டிச்சரத்தை வணங்கச் செல்லுகையில் பிள்ளையாரின் திருமுடிமீது ஒரு சிவபூதம் முத்துப் பந்தம் பந்தம் முத்தப்பந்தம் தரை எடுத்து, “பட்டிசர் எம்மைவிடுத்தருள் புரிந்தார்” என்று கூறி யளித்ததும், உடன்கின்ற சிவனடியார்கள் முத்துப் பந்தரைத் தாங்கிக்கொண்டனர்.

சிவபாதவிருதயர் யாகஞ் செய்யப் பிள்ளையாரைப் பொருள் கேட்ப அவர்த் திருவாவடுதறையில் சிவபெருமான் முன்னிலையில் “இடரினும் தளரினும்” என்று திருப்பதிகம் பாடுதலும் ஆயிரம்பொன் கொண்ட ஒரு பொற்கிழிச் சிவபெருமானின் ஏவலால் ஒரு பூதம் பஸிபீடத்தினிமிது வைத்துவிட்டு மறைந்தது. பிறகு அவர் தருமபுரத்தை யடைந்து, சிவபெருமானின் திருவருட் பெருமையெல்லாம் யாழில் அளவுபடாதது என்பதை உலகுக்குக் காட்டுவான்வேண்டி “மாதர் மடப்பிடி” என்னும் திருப்பதிகம் ஓதத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் யாழில் அது அடங்காது நின்றது. பாணரும் உண்மை தெளிந்து உய்ந்தனர்.

திருநீலநக்கநாயனார் எம் ஆளுடைய பிள்ளையாரை அயவந்தி என்னும் சிவாலயத்தில் எதிர்கொண்டு வணங்கி உபசரித்தலும் பிள்ளையார் “திருமலர்க்கொன்றை” என்னும் திருப்பதிகத்தில் திருநீலநக்கநாயனாரைப் புகழ்ந்து குறிப்பிட்டனர். பிறகு அவர் திருச் செங்காட்டங்குடிக்கு எழுந்தருளி, ஆங்குள்ள சிறுத்தொண்ட நாயனரால் எதிர்கொண்டு வணங்கி உபசரிக்கப்பெற்றுக் கணபதிச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் சிவபெருமானை வணங்கி “பைங்கோட்டு மலர்ப்புன்னை” என்னும் திருப்பதிகம் ஒதி அதில் சிறுத்தொண்டரைச் சிறப்பித் துரைத்தனர்.

பிறகு திருமருகலுக்கு எழுந்தருளி ஆங்கொரு சத்திரத்தில் அரவத்தால் தீண்டி இறந்த வணிகனைச் சார்ந்த கன்னி யொருத்தி இறந்த வணிகனை யின் புலம்பலுக்கு ஆற்றாய்ச் சிவபெருமானை நினைந்து “சடையாயெனுமால்” என்ற பதிகத்தைத் திருவாய்மலர்ந்து அவ்வணிகளை எழுப்பி அவனுக்கும் அக்கன்னிகைக்கும் மணமாற்றித் திருச்செங்காட்டங்குடியில் எழுந்தருளத் திருமருகலிலுள்ள தமதுதிருக்கோலத்தைச் சிவபெருமான் கணபதிச்சரத்தில் காட்ட “அங்கமும் வேதமுமோ” என்னும் திருப்பதிகத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அங்கிருந்து பிள்ளையார்த் திருப்புகலூரை யடைந்து வர்த்தமானிச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் புட்பத் திருத் தொண்டில் சிறந்த முருகநாயனாரைச் சிறப்பித்து “ஏறமர்க்கடவுள்” என்னும் திருப்பதிகத்தை யோதி அவ்விடத்திலேயே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை எதிர்கொண்டு அழைத்து உபசரித்தனர். பின்னர் இவ்விரு சமயாச்சாரியர்களும் பல தலங்களைத் தரிசித்து திருவிழிமிழலையில் தங்கிய காலத்துப் பஞ்சம் என்னும் பெரும்பிணியால் அன்பர்கள் வாட்ட முற்றனர். இஃதோர்ந்த சிவபெருமான் திருக்கோயிலின் கீழ்ப்பிடத்திலும் மேற்பிடத்திலும் ஒவ்வொரு பொற்நாச அருள அவைகளைக் கொண்டு அவர்கள் அடியார்களுக்குத் திருவமுது வழங்கி வந்தனர். வணிகர்கள் அப்பர் காசுக்கு வாசிகேளாது தமது காசுக்குமாத்திரம் வாசிகேட்டலை யறிந்த பிள்ளையார் “அப்பர் கைத்தொண்டு செய்

கின்றமையால் வாசியிலாக் காசபெற்றார்” என்று வியந்து, மறு தினம் சிவபெருமான் முன்னிலையில் “வாசிதீரவே காசநல்குவீர்” என்று பதிகம்பாட அன்று முதல் வாசியிலாக் காசபெற்றுக் காலந் தாழ்த்தாது அடியார்களுக்கு அமுது வழங்கி மகிழ்ந்தனர்.

பிறகு இருவரும் திருமறைக்காட்டிற் கெழுந்தருளி, வேதங் கள் பூசித்துத் திருக்காப்பிட்ட நாள்முதல் திறக்கப்படாத திருக் கதவுடைய திருக்கோயிலை யடைந்ததும் திரு திருக்கதவம் திறக் கவும் மூடவுஞ் செய்தது. நாவுக்கரசு நாயனார் “இரக்க மொன்றிலீர்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடத் திருக் கதவந் திறந்தது. இருவரும் சிவபெருமானை வணங்கி வெளிவந்து, தினமும் திறக்கவும் மூடவும் வழக்க மாம்படிப் பிள்ளையார் “சதுரம்மறை” என்னும் திருப்பதிகம் ஓதிய தும் திருக்கதவம் அடைபட்டது. பிறகு இவ்விரு நாயன்மார்களும் திருவாய்மூருக்குச்சென்று சிவபெருமானின் திருக்கோலத்தைக் கண்டுமகிழ் அதுபோது ஆளுடைய பிள்ளையார்த் “தளரீளவளரேன” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியபின் இருவருமாகத் திருமறைக் காட்டுக்குத் திரும்பினர்.

இஃதிவ்வாறாக, மதுரையில் பாண்டிய மன்னன் சமண மதத் தில் வீழ்ந்து சமணர்களால் சூழப்பட்டுக் கொடிய அந்தகாரத்தில் ஆளுடைய பிள்ளை அமிழந்திருந்தனன். அவன் பத்தினியாராகிய யார் மதுரைக்கு மங்கையர்க் கரசியாரும், மந்திரியாகிய குலச் சகுதல். சிறை நாயனாரும் பாண்டியனுக்குத் தெரியாமல் சைவ சமயத்திலேயே யிருந்துகொண்டுத் தமது மன்னனுக்கும் நாட்டிற்கும் என்று உதிக்குமோ நற்காலம் என்று எதிர்பார் த்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரின் பெருமைகளைக் கேட்டறிந்து அவர் மதுரைக்கு எழுந்தருளுமாறு சில பரிசனங்கள் மூலமாக விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர். ஈதறிந்த அப்பமூர்த்திகள், சம ணர்கள் வலியரும் அதிபாதகர்களும் என்றும், நாள்களும் கோள் களும் வலியில் என்றும், பிள்ளையாரின் திருமேனி மிகவும் இளைத் தது என்றும் கூறி மதுரைக்குப் போகாதவாறு தடுத்தனர். பிள்ளை யார் அவரைத் தேற்றி “வேயுறு தோளிபங்கன்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருவிடும்பாவனம் முதலிய தலங்க

கோத் தரிசித்துக் கொண்டே முத்துச் சிவிகையில் ஏறி மதுரையை யணுகினார். மந்திரியாராய குலச்சிறை நாயனார் அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கி நகருள் அழைத்துப்போகத் திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்த பிள்ளையார் “ஆலவாயாவது மிதுவே” என்னும் திருப்பதிகத்தில் பாண்டிமா தேவியார், குலச்சிறை நாயனார் என்ற இரு சைவ சிகாமணிகளின் திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துத் திருக்கோயிலுட் சென்று “நீலமாமிடற் றுலவாயிலான்” என்னும் திருப்பதிக மோதி சிவதரிசனம் செய்தும் பாண்டிமா தேவியைக் கண்டும் தமக்கென ஏற்பட்ட திருமடத்தில் எழுந்தருளினார்.

இவரது வருகையை யறிந்த சமணர்கள் ஒன்றுகூடி மன்னனை யணுகித் தாங்கள் “கண்டுமுட்டு” எனலும், மன்னன் “கேட்டு சமணர்கள் முட்டு” என்றனன், மன்னன் அதுமறிகொண்டு பிள்ளையாரின் அப்பாதகர்கள் எமது பிள்ளையார் எழுந்தருளிய திருமடத்தில் திருமடத்திற் றியிட்டனர். பிள்ளையார் இதன் உண்மை யுணர்ந்து மன்னனுக்கு நற்புத்தி யூட்டுவான் வேண்டி மிகவும் பரிந்து “செய்யனே திருவாலவாய்” என்னுந் திருப்பதிகத்தில் “அம்ணர் கொழுவுஞ்சுடர் பையவே சென்று பாண்டியர்க் காகவே” என்று திருவாய் மலர்தலும் அக்கினி வெப்பம் பாண்டியனைப் பற்றுவதாயிற்று.

பற்றலும், மன்னன் கொடுஞ் சுரத்தால் உணர்வழிந்து கிடந்தான். சமணர்களுடைய பாதகத்தன்மையால் இம்மியும் ஊனுபெறாத ஆளுடைய பிள்ளையாரின் பெருமையை அறிந்த பாண்டியனின் சரத்தை நீக்குதல் பாண்டிமாதேவியாரும் மந்திரியாரும் தெர்த்து மன்னனை யணுக, மணி மந்திர ஓளடதம் எதனு னும்குறையாத சுரம்பெற்ற அவன் நிலைமையைக்கண்டு வாட்டமுற்ற காலத்துத் தாம் பெருஞ் சித்தர்கள் என்று கர்வமுற்ற சமணர்கள் பிலிகைகளால் மன்னன் உடலைத் தடவினார்கள். நோயின் கொடுமையால் பிலிகைகள் கருகிப் போயின. பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் மன்னனுக்கு ஆளுடைய பிள்ளையாரின் தெய்விகத் தன்மையைக் கூறியவர்க்கு முன்னிரவு இழைத்த அபசாரமே

இத்தகைய வெப்பமாக மாறியதென்றும் அவராற்றான் அந்நோய் நீங்கக்கூடும் என்றுத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். மன்னன் அதுமதி கொண்டு அவ்விருவரும் பிள்ளையாரை வணங்கி யழைத்தலும், அவர் திருக்கோயிலுட் சென்று “காட்டுமாவ துரித்துரி” என்னும் திருப்பதிகம் பாடிச் சிவபெருமானுரின் உள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்து சமணர்களை யொழித்துச் சிவநெறியைத் தழைவிக்கக் கருதி, “வேத வேள்வியை” என்று திருப்பதிகம் ஒதிக்கொண்டே முத்துச் சிவிகையில் ஏறி மந்திரியார் முன்செலவும் பாண்டிமா தேவியார்ப் பின் வரவும் அரமணைக்கு எழுந்தருளினார்.

பாண்டியன் முடியின் பாரிசத்தில் இடப்பட்டிருந்த ஒரு இரத்தினத்தைத்தின்மீது எமது சம்பந்தர் எழுந்தருள, அப்பாண்டியன் அவரைத் தரிசித்து வணங்கித் தேவரீரின் பதியாது என்று விண்ணப்பித்தலும் எமது பிள்ளையார், “பிரமணார் வேணுபுரம்” என்று தொடங்கி, “கழுமலம் நாம்பரவுழரே” என்று பதிற் கூறினர். சமணர்கள் இடைப்பட்டுப் பிள்ளையாரே சுர நோயைத் தீர்ப்பினுந் தாங்களுந் தீர்த்ததாக மன்னன் கூறவேண்டு மென்று கேட்க அவன் வஞ்சகங் கூற இசைந்தா னல்லன்,* அப்போது சமணர்கள் பிள்ளையாரை வாத்தத்திற் கழைத்தனர். பாண்டிமா தேவியார் பிள்ளையார்த் திருமேனியில் இளைத்தவரென்று கருதி “முதலில் மன்னனின் நோய் தீர்தல் வேண்டும். பிறகு வா தம் பேசலாம்” என்றனர். பிள்ளையார் அம்மையாரைத் தேற்றுவிக்க நினைந்து “மானினேர் விழிமாதராய்” என்னும் திருப்பதிக மோதி ஈன சமணக் குண்டர்களுக்குத் தாம் சற்றும் எளியரன்று என்று தெரிவித்தனர். பாண்டியனின் இடப் பக்கத்து வெப்பத்தைத் தணிப்பதாகச் சபதங் கூறிய சமணர்கள் எவ்வளவோ முயன்றும் பயன் பெறாது கண்டு மறைந் தொழிந்தனர். பிள்ளையார் “மந்திரமாவது நீறு” என்னும் திருப்பதிகம் பாடி வலப் பக்கத்து நோயை யகற்றியது மன்றி மன்னனின் வேண்டுகோட் கிரங்கி இடப் பக்கத்து நோயையுந் தீர்த்தருளினார்.

பிறகு சமணர்கள் பிள்ளையாரை அக்னியினாலும் சலத்தினாலும் வெல்லக் கருதி யழைத்தனர். உலகம் உய்வான் வேண்டி யரசனும்

அனல்வாதத்தில்
வென்றது

இசைந்தான். சபையில் வளர்க்கப்பட்ட தீயில்
சமணர்கள் தாங்கள் கற்ற மந்திரத்தை யெழுதி
விடுத்தனர். ஆளுடைய பிள்ளையார்த் தமது
திருமுறையிற் கயிறு சாத்தித் திருநள்ளாற்றுப் பதிகமாகிய
“போக மார்த்த பூண் முலையாள்” என்னும் திருப்பதிகத்தை
எடுத்து, சிவபெருமானை வணங்கி, “எரியிடிற் பழுதிலை யிது மெய்ம்
மையே” என்ற கருத்தடங்கிய “தளரிளவளரோளி” என்னுந் திரு
வருட் பதிகமோதித் திருநள்ளாற்றுப் பதிகத்தை எரியிலிட்டுக்
குறித்த நேரங் கழித்து எடுத்தலும் அது பச்சென்றிருக்க
யாவர்க்குங் காட்டித் திருமுறையில் சேர்த்துக் கொண்டனர்.
சமணர்தம் பொய்ம் மந்திரமோ இருந்தவிடந் தெரியாது கருகிப்
போயிற்று.

இனிச் சமணர்கள் புனல்வாதத்துக்குப் பிள்ளையாரை அழைத்
தனர். குலச்சிறை நாயனார் இடைப்பட்டு “இதிலும் தோற்பிரா
யின்” என்றார். சமணர்கள் “தோற்பேமாயின்
புனல்வாதத்தில் கழுவேறுவோம்” என்று சபதங்கூறி வைகை
வென்றது. யாற்றையடைந்தனர். மன்னனும் ஆயிரக்கணக்
கான அடியார்களும் சூழ்ந்துநிற்பப் பிள்ளையார் “வாழ்க அந்தணர்”
என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி ஓடும் நீரிலிடவும், அத் திருவேடு
எதிர்நோக்கிக் சலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு சிவபெருமானே முழு
முதற் கடவுள் என்று நிரூபித்தது. அத்திருப்பதிகத்தில் வேந்தனு
மோங்குக என்றாராகலின் பாண்டியனின் கூனும் நிமிர்வதாயிற்று.
நீரின் எதிரேறிச்சென்ற அத் திருவேட்டை எடுத்துவரக் குலச்சி
றைநாயனார் குதிரைமீதேறிப் போதலும், பிள்ளையார் அது இன்னும்
மேற்செல்லாது நிற்க “வன்னியு மத்தும்” என்னும் அருட்பதிக
மோதினர். மந்திரியார் அதனைவணங்கி எடுத்து வந்து பிள்ளையாரிடம்
கொடுப்பப் பிள்ளையார் அதனைத் திருமுறையிற் சேர்த்துக் கொண்ட
னர். தாங்கள் சபதஞ் செய்துகொண்டவாறு சமணர்கள் கழுவுெறி
னர். சிவ அபராத நிமித்தத்தால் அவர்கள் அங்ஙனம் ஒழிந்தாராக
லின் பிள்ளையார் விலக்காது நின்றனர். மன்னனும் தேவியும் மந்திரி
யும் மற்றுமுள்ள அந்தணர்களும் அடியவர்களும் பிள்ளையாரிடம்

திருநீறு வணங்கிவாங்கித் தமது நெற்றியிலிட்டுச் சிவாநந்தப் பேறெய்தினர். அந்நாளிலிருந்து மதுரையில் சமணமதம் ஒழிந்தது. உண்மைச் சைவசமயம் தழைத்தோங்கியது. அஞ்ஞான இருள் மறைந்தது. சிவ ஞாயிறு தன்னொளி பரப்பி மிளிர்ந்தது.

சிலகாலம் பிள்ளையார் ஆலவாய் அவிர்சடையண்ணலைத் தரிசித் தவராய் மதுரையிலேயே தங்கியிருந்து பாண்டியனுடனும் பாண்டி மாதேவியாருடனும் குலச்சிறை நாயனாருடனும் திருப்பரங்குன்றம், திரு இராமேச்சரம் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக் குலச்சிறை நாயனார்தம் ஊராகிய மணமேற்குடியில் கின்னூர் தங்கிப் பின் மதுரையை யடைந்துப் பிள்ளையார் சோழ நாட்டுக்குப் போகப் புறப்பட்டனர்.

பாண்டியனும் அவன்தேவியும் மந்திரியும் பிரிவாற்றாது தாங்கள் உடன்வரத் துணிதலைக்கண்ட ஆளுடைய பெருமான் அவா கட்டுத் தேறுதல்கூறிச் சைவசமயத்தைக் காக்கு
 ஓடக்காரனின்றி ஓடம்விட்டது. மாறு நிறுத்திவிட்டு முத்துச்சிவிகையில் அமர்ந்து சிவசின்னங்களுடன் முள்ளிவாய்க்கரையை யணுகி நீர்ப் பெருகிய அவ்வாற்றில் ஓடம் விடுபவரைக் காணுது தாமும் தமது பரிசனங்களும் ஓர் ஓடத்தில் ஏறி “கோட்டமே கமழும்” என்னும் திருப்பதிக மோதிக்கொண்டே அக்கரையிலுள்ள திருக்கொள்ளம் பூதுரை யடைந்து ஆங்குள்ள பெருமானரை வழிபட்டு நின்றார்.

எமது வள்ளற்பெருமான் திருத்தெளிச்சேரியைவிட்டு நீங்கிச் செல்லுகையில் புத்தநந்தியை முதலாகக் கொண்ட புத்தர்கள் சிவ புத்தர்களைச் சைவர்களாக்கி யது. எனடியார்கள் சின்னமுதூதலைத் தடுத்தனர். திரு முறையெழுதும் சம்பந்தசரணலயர் சம்பந்தப் பெருமானது பஞ்சாக்கரப் பதிகத்துள் “புத்தர் சமண கழுக்கையர்” என்னும் திருப்பாசரத்தை யோதுதலும் அப் புத்த நந்தியின் தலையில் இடிவிழ அவன் மடிந் தொழிந்தான். மற்ற சமணர்கள் வேறொருவனைத் தலைவகைக் கொண்டு ஆளுடைய பிள்ளையாரிடம் வாதஞ்செய்துத் தோற்று அடியற்ற மரம்போல வீழ்ந்து விபூதி பெற்றுச் சைவராயினர்.

ஆளுடைய பிள்ளையார்த் திருக்கடவுரைத் தரிசித்துத் திருப்பூந் தருத்தியை யணுகும்போது திருநாவுக்கரசு நாயனார் யாரும் அறி அப்பர் ஆளுடைய யாதவாறு மறைந்து நின்று பிள்ளையாருடைய பிள்ளையாரின் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்கி வருகையில், பிள்ளை சிலிகையைத் தாங்கி வருதல். யார் “அப்பர் எங்குற்றார்” என்று கேட்ப, அப்பர் “தேவரீரைத் தாங்கும் பெரும் பெற்றியில் இங்குற்றேன்” என்று இடும்பூதெய்திக் கூறலும் பிள்ளையார் விரைந்து சிவிகையி னின்றுங் குதித்து “தேவரீர் இப்படி நடந்தால் என்பணி யென் னே?” என்று வணங்கிப் பாண்டி நாட்டில் திருவருட் பெருமை யைத் தாம் நிலை நிறுத்திய அருளைக்கூறி விடைபெற்றுப் பின் திரு வண்ணாமலை முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துத் திருவோத்தூரை யடைந்தனர்.

அத்தலத்திலுள்ள சிவனடியார் ஒருவர் எமது பெருந்தகை யாரிடம் வந்து வணங்கி சிவபெருமானுக்கென்று தாம் வளர்த்த பனைகள் யாவும் விண்ணளவு வளர்ந்தும் காயா ஆண் பனை பெண் பனையாக்கியது. தொழிந்தமையால் சமணர்கள் தம்மை அடிக்கடி எள்ளுவதை விண்ணப்பித்துத் திருவருள் பாலி க்குமாறு இறைஞ்சாநிற்ப, எமது அருட்பெருந் தகையார்த் திருக் கோயிலுட் சென்று சிவபெருமாளை வணங்கிப் “பூத்தேர்த்தாயன்” என்னும் திருப்பதிகத்தில் “சூரும்பை யாண்பனை யீன்குலை யோத் தூர்” என்று காட்டுதலும் ஆங்குள்ள ஆண்பனைக ளெல்லாம் பெண் பனைகளாயின.

பிறகு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமாகறல், திருக்குரங்கனின் திருவாலங் முட்டம் முதலிய பல தலங்களைத் தரிசித்துக் காட்டைத் தரி கொண்டு காரைக்கா லம்மையாரால் தமது திருத் தீத்தல். தலையாலே நடந்து பணிந்த திருவாலங்காட்டை யனுகி அதை மிதிக்க அஞ்சி அத்தலத்தின் அருகாமையில் அன் றிரவு தங்கினார். அப்போது ஆலங்காட்டுப் பெருமான் கனவிற் றோன்றி “நம்மைப்பாட மறந்தனையோ” என்ன, அவர் விழித் தெழுந்து “ஆஞ்ச வருவாரும்” என்னும் திருப்பதிகத்தைத் திருவாய் மலர்ந் தருளினார்.

அன்றிரவின் நிகழ்ச்சிகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கூறிப் பிள்ளையார் அவ்விடத்தினின்றும் பலதலங்களைத் தரிசித்துத் திருக்காளத்தி மலையையனுதி அது காளத்தியென்று கூறக் திருக்காளத்தி யைத் தரிசித்தல் கேட்டு “வானவர்கள் தானவர்கள்” என்னும் திருப்பதிகம் ஓதி மலைமீதேறி வணங்கிக் கண்ணப்பரின் அன்பை வியந்து வியந்து போற்றி அவ்விடத்திலே சில காலம் தங்கிப்பின் திருவேற்காடு, திருவலிதாயம் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்துத் திருவொற்றியூரை யடைந்து வணங்கித் தங்கியிருந்தனர்.

இஃதிவ்வாறாகத் திருமயிலாப்பூரில் சிவபக்தி யடியவர் பக்தியிற் சிறந்த பெருந் தனிகரான சிவநேசர் என்பவர்ப் பன்னாட்செய்த தவங்காரணமாகப் பூம்பாவை யென்ற எலும்பைப் பெண்ணாக்கியது. வொரு பெண்கொடியைப் பெற்று வளர்த்துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் மூன்றும் ஆண்டில் அம்மையார் ஞானப்பாலுண்டது முதலான எல்லாத் திருவருட்செய்கைகளையுங் கேட்டுப் பேரானந்தமுற்றுத் தாமும் தமது செல்வமும் தமது பெண்ணாகிய பூம்பாவையும் ஞானசம்பந்தர்க்கென்றே அர்ப்பணஞ் செய்தனர். பின்னொருநாள் பூம்பாவை நந்தவனத்திற் மலர்கொய்யுங் காலத்து அரவுகடித்து இறந்தார். சிவநேசர் கரையிலாக் கவலைபுள் ஆழ்ந்து அவரைத் தகனஞ்செய்து அவர் தம் சாம்பரையும் என்பையும் ஒரு பெருங்குடத்தில் சேமித்துத் தினமும் அலங்கரித்து ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கென்று வைத்திருந்தனர். எமது முத்தமிழவிரகர் திருவொற்றியூரில் தங்கியிருந்ததை யறிந்து திருமயிலாப்பூருக்கும் திருவொற்றியூருக்கும் நடைப் பந்தரிட்டு, வஸ்திரம்விரித்து, வாழை கமுகு முதலியவைகளால் அலங்கரித்து வழியெல்லாம் அன்னதானமும் சொர்னதானமும் வழங்கிப் பிள்ளையாரை வணங்கித் தமதுருக்கு எழுந்தருளுமாறு இறைஞ்சினார். பிள்ளையார் மனமுவந்து திருமயிலையை யனுதித் திருக் கோயிலுட் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் குடத்தில் சேமித்து வைக்கப்பெற்ற எலும்பைக் கொண்டு வரச்செய்து திருக்குளக் கரையில் சிவபெருமானை வணங்கி அக்குடத்தைத் திருநோக்கஞ்செய்து

பூம்பாவாய் என்று விளித்து, “மண்ணினிற்பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும் அண்ணலார் அடியார்தமை அழுது செய்வித்தல், கண்ணினாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண்டு ஆர்தல் உண்மையாம் எனின் உலகர் முன்வருக” என்று “மட்டிட்ட” என்னும் திருப்பதிகத்தை ஓதியருளுதலும் சாம்பற்கூடிய எலும்புக் கூட்டம் அக்குடத்தில் உருவமாய் மாறியது. அருள் நாத ஒலிகொடுவந்த மற்றப் பாசரங்களை யெடுத்துத் திருவாய் மலர்ந்து வருகையில் பூம்பாவை பிராணவாயுவும் வடிவும் அழகும் குடத்திற் பொலிய அக்குடத்தை உடைத்துக்கொண்டு வந்துப் பன்னீராட்டைப் பிராயம் மிளிர நடந்து சிவபெருமானை நினைந்து தொழுதுப் பின் எமது திருஞான சம்பந்தர் முன்னிலையில் எதிர்வந்து நின்று தெண்டணிட்டு எழுந்தார். அமரர்கள் அலர் மாரி சொரிய அடியவர்கள் அரகர என்று மெய்ம்மறந்து ஆர்த்தனர். சிவநேசர் சிவானந்த வாரியில் மூழ்கிப் பிள்ளையாரை வணங்கி அப்பெண்ணைத் தாம் மணந்துகொள்ள இறைஞ்சுதலும், திருவருள் மகிமையை விளக்க வந்த பூம்பாவையை மணத்தல் தகாதென்று பிள்ளையார் வேத சிவாகமங்களின் உண்மைகளை அறுக்கிரகித்துத் திருக் கோயிலுக்குட் சென்றனர். பூம்பாவையாரை வேறொருவருக்கும் மணஞ்செய்து கொடுப்பதில்லை யென்று சிவநேசர் முன்போல் கன்னிகா மாடத்தில் வைத்து வளர்த்து வந்தனர்.

ஆளுடைய பிள்ளையார்ச் சின்னஞ் ஆங்கு எழுந்தருளி யிருந்துப் பின் திருவான்மியூர் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துச் சீகாழியை யடைய, தந்தையாராய சிவபாத விருதயர் திருமணம். இவர்க்கு மணம் பேசினார். முதலில் பிள்ளையார் அதனை மறுத்தா ரெனினும் வைதிக நெறியை வளர்க்கவந்த தாம் அவ்வைதிகத்தின்படி திருமணஞ் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு இசைந்தனர். திருநல்லூரிலுள்ள நம்பாண்டார் நம்பியின் தவப் புதல்வியை மணப்பான் வேண்டி அந்தணர்களால் காப்புநாண் அணியப்பெற்றுத் தோணியப்பரை வணங்கி முத்துச் சிலிகையில் ஆரோகணித்து சிவ சின்னங்கள் யாவும் பிறங்கப் பஞ்சாக்கிரத்தை யோதிக்கொண்டே திருநல்லூர்

ரடைந்து திருமணக் கோலங்கொண்டுத் திருமண மண்டபத்தில் பொற்பீடத்தமா நம்பாண்டார் நம்பியும் அவர் தம் இல்லக் கிழத்தியாரும் பிள்ளையாரைச் சிவபெருமானென்று பாவித்து அவர்தம் திருவடிகளைச் சுத்திசெய்து நீருடன் தங்கள் தவப் புதல்வியாரைத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தார்கள். திருநீலநக்க நாயனார் வேதவிதிப் படி சடங்குக ளாற்றிப் பொரியை அக்னியிலிட்டுச் சிவபெருமானைத் துதிசெய்து கொண்டிருந்தனர்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அம்மையாரோடு அக்கினியை வலம்வரப் புறப்பட்டு “ அக்னியாவார் சிவபெருமானே ” என்று திருவுளங் கொண்டு “ இனி இல்லொழுக்கம் சிவசோதியிற் பெற்ற நான் இவளோடு இறைவனடியை யடை கலத்தல். வேன் ” என்று திருமணத்திற்கு வந்த யாவ ரோடும் திருக்கோயிலுக் கேகிக் “ கல்லூர்ப்பெருமணம் ” என் னார் திருப்பதிகத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருள, சிவபெருமான் அவரை நோக்கி “ உம்மைச் சேர்ந்தாரோடு இச்சோதியில் வந்தடைக ” என்று இசைத்துத் திருக்கோயிலுட்பட எங்கும் சோதி வடிவமாகி அச்சோதியில் ஒரு திருவாயில் வகுத்து அருளினார். ஆளுடைய பிள்ளையார் “ நமச்சிவாய ” என்னும் மாமந்திரத்தின் மகிமை விளக்கும் “ காதலாகிக் கசிந்து ” என்னும் திருப்பதிகத்தைத் திருவாய்மலர்ந்து, திருநீலநக்க நாயனார், முருகநாயனார், சிவபாத விருதயர், நம்பாண்டார் நம்பி, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாய னார் முதலிய திருத்தொண்டர்களும் அவர்தம் பத்தினி சகிதராய்த் சுற்றத்தவரும் முத்துச் சிவிகை முதலியவைகளைத் தாங்கிவந்த பரிச னங்களும் அத்திருச்சோதியில் முன்னே நுழைந்தனர். சைவம் வளரவும், வேதாகம உண்மை விளங்கவும், சிவபெருமானின் மேன்மை யைக் காட்டவும் திருஅவதரித்த ஆளுடைய பிள்ளையாராய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் என்னும் முத்தமிழ்விசாகர் தமது பத் தினியின் கையைப் பற்றியவராய்ச் சிவசோதியில் நுழைந்து சிவ மாந் தன்மையை யடைந்தனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சி. வே. வி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* ஆளுடைய பிள்ளையார் என்னும்

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரப் பதிகங்கள்.

முதற்றிருமுறை.

பதிகம் 1. திருப்பிரமபுரம்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
எடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேனிய பெம்மானிவனன்றே. (1)

முற்றலாமையிள நாகமோடேன முனைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகல னுப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமுர்ந்தபிர மாபுரமேனிய பெம்மானிவனன்றே. (2)

* சிவன் சத்தி இருவராலும் ஆளப்பட்டமையால் ஆளுடைய பிள்ளையார் என்றும், சிவஞானத்தோடு சம்பந்தம் செய்தமையால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி என்றும் திருநாமங்கள் ஏற்பட்டன.

நீர்ப்பரந்தமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிசூடி
 ஏர்ப்பரந்தவின வெவ்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
 ஊர்ப்பரந்தவுல கின்புதலாகிய வோநுரிதுவென்னப்
 பேர்ப்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (3)

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலையோட்டில்
 உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
 மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரைமார்பிற்
 பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (4)

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்மிவனென்ன
 அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
 கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்மிதுவென்னப்
 பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (5)

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமுழுவேந்தி
 இறைகலந்தவின வெவ்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
 கறைகலந்தகடி யார்பொழிநீதியர் சோலைக்கதிர்சிந்தப்
 பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (6)

சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி வீசிச்சுதிர்வெய்த
 உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
 கடன்முயங்குபுழி சூழ்துளிர்க்கானலம் பொன்னஞ்சிறகன்னம்
 பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (7)

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த
 உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன்
 துயரிலங்கும்முல கிற்பலலுழிக டோன்றும்பொழுதெல்லாம்
 பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (8)

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும்
 நீணுதல்செய்தொழி யந்திமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வன்
 வாணுதல்செய்தமக வீரமுதலாகிய வையத்தவரேத்தப்
 பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (9)

புத்தரோடுபொறியில்சமனும்புறங் கூறநெறியில்லா
ஒத்தசொல்லவுலகம்பவிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றே. (10)

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தன்னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்பு:—திருப்பிரமபுரம்

இது பிரமதேவர் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையால் பிரமபுரம் எனவும், நடனத்தில் தோல்விபுற்ற காளியம்மைபாரும் காளிதன் என்னும் பாம்பும் பூசித்தமையால் ஸ்ரீகாளி (சீகாழி) எனவும் பெயர்பெறும். இத்தலத்திற்கு வேறு பத்துத் திருப்பெயர்களுண்டு. அவைதாம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கொச்சைவயம், கழுமலம் என்பன. இவற்றுள் கற்பாந்தத்தில் சிவபெருமான் உமாதேவியா ரோடு பிரணவம் என்ற சுத்தமாயையாகிய தோணியில் வீற்றிருந்துத் தாம் அழியாதுநின்ற காரணத்தால் தோணிபுரம் என்றும், உரோமசமுனிவர் ஈண்டு ஞானோபதேசம் பெற்றுத் தம்மலங் கழுவப்பெற்ற காரணத்தால் கழுமலம் என்றும் பெயர்பெற்ற குறிப்புகள் இத்தலத்தைச் சிறப்பு செய்வன. ஆளுடைய பிள்ளையாராய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனருக்கு மூன்றாம் ஆண்டில் பிரமதீர்த்தக் கரையில் திருத்தோணியப்பர் பெரியநாயகியம்மையாருடன் எழுந்தருளி ஞானம் புகட்டி அப் பெருந்தகையாரின் நட்புரிமை கொண்ட பெரும் பெற்றியது.

இத்தலம் தென்இந்திய இருப்புப் பாதையில் ஒரு ஸ்டேஷனாகும். ஸ்டேஷனிலிருந்து சுமார் அரைமைல் ஊரத்தில் திருக்கோயில் எழுந்தருளியிருக்கின்றது.

பிரமபுரத்தில் சுவாமி:—பிரமபூசர். தேவியார்:—திருநிலைநாயகி திருத்தோணியில் சுவாமி:—தோணியப்பர். தேவியார்:—பெரிய நாயகி. திருத்தோணிச் சீகாந்தில் சாட்டைநாதர்.

(இத்திருப்பதிகம் செந்துறைப் பாடாண்பகுதியில் கிழல் கிழல் கனிமா என்று ஓரடி நான்கிரான்வந்த கொச்சக ஒருபோகு. தானம் ஈரொத்து வாரம். நான்கன் பாணி).

பதிகம் 2. திருப்புகலூர்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிகலந்தவிசை பாடலினானை யாலிவ்வுலகெல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மையனையொரு தேறிப்பவிபேணி
முறிகலந்ததொரு தோலை ரமேலுடை யானிடமொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புகலூரே. (1)

காதிலங்குகுழை யன்னிழைசேர் திரு மார்பன்னொருபாகம்
மாதிலங்குதிரு மேனியினன்கரு மானின் னுரியாடை
மீதிலங்கவணிக் தானிமையோர்தொழ மேவும்மிடஞ்சோலைப்
போதிலங்குநகை யால்வரிவண்டிசை பாடும்புகலூரே. (2)

பண்ணிலாவும்மறை பாடலினானிறை சேரும்வளையங்கைப்
பெண்ணிலாவவுடை யான்பெரியார்கழ லென்றுந்தொழுதேத்த
உண்ணிலாவியவர் சிந்தையுணிக் கா வெருவன்னிடமென்பர்
மண்ணிலாவும்மடி யார்குடிமைத்தொழின் மல்கும்புகலூரே. (3)

நீரின்மல்குசடை யன்விடையன்னடை யார்தம்மரண்முன்றுஞ்
சீரின்மல்குமலை யேசிலையாகமு னிந்தன்றுலகூய்யக்
காரின்மல்குகட னஞ்சமதுண்ட கடவுள்ளிடமென்பர்
ஊரின்மல்குவளர் செம்மையினுலயர் வெய்தும்புகலூரே. (4)

செய்யமேனிவெளி யபொடிப்பூசவர் சேரும்மடியார்மேல்
பையநின்றவினை பாற்றுவர் போற்றிசைத் தென்றும்பணிவாரை
மெய்யநின்றபெரு மாணுறையுமிட மென்பரருள் பேணிப்
பொய்யிலாதமனத் தார்பிரியாதுபொ ருந்தும்புகலூரே. (5)

கழவினோசைசிலம் பின்னொலியோசை கலிக்கப்பயில்கானில்
குழவினோசைகுறட் பாரிடம்போற்றக் குனித்தாரிடமென்பர்
விழவினோசையடி யார்மிடைவுற்று விரும்பிப்பொலிந்தெங்கும்
முழவினோசைமுந் நீரயர்வெய்த முழங்கும்புகலூரே. (6)

வெள்ளமார்ந்துமிளிர் செஞ்சடை தன்மேல் விளங்கும்மதிமுடி
உள்ளமார்ந்தவடி யார்தொழு தேத்த வுக்கும்மருடந்தெம்
கள்ளமார்ந்துகழி யப்பழிதீர்த்த கடவுள்ளிடமென்பர்
புள்ளையார்ந்தவய லின்வினாவால்வள மல்கும்புகலாரே. (7)

தென்னிலங்கையரை யன்வரைபற்றி யெடுத்தான்முடிநீண்டோள்
தன்னிலங்குவிர லானெரிவித்திசை கேட்டன்றறள் செய்த
மின்னிலங்குசடை யான்மடமாதொடு மேவும்பிடமென்பர்
பொன்னிலங்குமணி மானிகைமேன்மதி தோயும்புகலாரே. (8)

நாகம்வைத்தமுடி யானடிகைதொழு தேத்தும்மடியார்கள்
ஆகம்வைத்தபெரு மான்பிரமன்னை மா லுந்தொழு தேத்த
ஏகம்வைத்தவெரி யாய்மிகவோங்கிய வெம்மானிடம்போலும்
போகம்வைத்தபெழி லின்னிழலான்மது வாரும்புகலாரே. (9)

செய்தவத்தர்மிகு தேரர்கள்சாக்கியர் செம்பிற்பொருளல்லாக்
கைதவத்தர்மொழி யைத்தவிர்வார்கள் கடவுள்ளிடம்போலும்
கொய்துபத்தர்மல ரும்புனலுங்கொடு தூவித்துதிசெய்து
மெய்தவத்தின்முயல் வாருயர்வானக மெய்தும்புகலாரே. (10)

புற்றில்வாழுமர வம்மலையார்த்தவன் மேவும்புகலாரைக்
கற்றுநல்லவவர் காழிபுண்ணானசம் பந்தன்மமிழ்மலை
பற்றியென்றும்கிசைப் பாடியமார்தர் பரமன்னடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறை பாடொழியாப்புக ழோங்கிப்பொலிவாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருப்புகலார்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரண்புகுந்த தலமாகலின் சுரையுபாய்
என்றும், அக்னி பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால், அக்னியும் என்றும், புன்
னையை ஸ்தலவிருக்ஷமாகக் கொண்டதால் புள்ளையவன் என்றும் வழங்கப்
பெறும். திருநாவுக்கரசநாயனார் உழுவாரஞ்செய்து நவமணிகளையும் பருக்
கைக்கற்களையும் ஒன்று சேர்த்து வாலியில் எறித்துத் தம்மைச் சோதிக்க வந்த
அரம்பாதியர்களை வெறுத்துப் பலதிருத்தாண்டங்களும் பதிகங்களும் பாடப்
பெற்ற தலம். பின்னர் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தியானார் கோயிற்றிருப்பணிக்காகச்
செங்கற்களைப் பொன்னாக்கிய பெருமையும் வாய்ந்தது. இங்கு பூசபௌஷ்ய
வர்த்தகமான லிங்கங்கள் உண்டு. முருகநாயனார் ஆளுடைய பிள்ளையாரை
ஈண்டு சந்தித்த குறிப்புமுடையது.

இத்தலம் சோழநாட்டில் காவேரிக்குத் தென்கரையில் நன்னிசித்து
விரந்து கிழக்கே 4 மைலில் உள்ளது.

சுவாமி-அக்ஷரீ:—கோணோர்

தேவியார்:—கருந்தாத்தழலி

தீர்த்தம்:—அகினித்தீர்த்தம்

பதிகம் 3. திருவலிதாயம்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தரோடுபல ரும்பொலியம்மல ரங்கைப்புன றாவி
ஒத்தசொல்லியில கத்தவர் தாந்தொழு தேத்தவயர்சென்னி
மத்தம்வைத்தபெரு மான்பிரியாதுறை கின்றவலிதாயம்
சித்தம்வைத்தவடி யாரவர்மேலடை யாமற்றிடர்நோயே. (1)

படையிலங்குகர மெட்டுடையான்படி றுகக்கனலேந்திக்
கடையிலங்குமனை யிற்பலிகொண்டுணங் கள்வன்னுறைகோயில்
மடையிலங்குபொழி லின்னிழல்வாய்மது வீசம்வலிதாயம்
அடையதின்றவடி யார்க்கடையாவினை யல்லற்றுயர் தானே. (2)

ஐயனொய்யன்னணி யன்பிணியில்லவ ரென்றுந்தொழுதேத்தச்
செய்யன்வெய்யபடை யேந்தவல்லான்றிரு மாதோடுறைகோயில்
வையம்வந்துபணி யப்பிணிதீர்த்துயர் கின்றவலிதாயம்
உய்யும்வண்ணந்தினை மின்னினைந்தால்வினை திருநலமாமே. (3)

ஒற்றையேறுதடை யானடமாடியோர் பூதப்படைசூழப்
புற்றினாகுமரை யார்த்துழல்கின்றவெம் பெம்மான்மடவாளோ
டுற்றகோயிலுல கத்தொளிமல்கிட வுள்கும்வலிதாயம்
பற்றிவாழும்மது வேசாணுவது பாடும்மடியார்க்கே. (4)

புந்தியொன்றிதினை வார்வினையாயின தீரப்பொருளாய
அந்தியன்னதொரு பேரொளியானமர் கோயிலயலெங்கும்
மந்திவந்துகடு வன்னொடுங்குடி வணங்கும்வலிதாயஞ்
சுந்தியாதவவர் தம்மடுமெவந்துயர் தீர்தலெளிதன்றே. (5)

ஊனியன்றதலை யிற்பலிகொண்டுல கத்துள்ளவரேத்தக்
கானியன்றகரி யின்னூரிபோர்த்துழல் கள்வன்சடைதன்மேல்
வாணியன்றபிறை வைத்தவெம்மாதி மகிழும்வலிதாயந்
தேனியன்றநறு மாமலர்கொண்டுநின் றேத்தத்தெளிவாமே. (6)

கண்ணிறைந்தவிழி யின்னழலால்வரு காமன்னூயிர்வீட்டிப்
பெண்ணிறைந்தவொரு பான்மகிழ்வெய்திய பெம்மானுறைகோயில்
மண்ணிறைந்தபுகழ் கொண்டடியார்கள் வணங்கும்வலிதாயத்
துண்ணிறைந்தபெரு மான்கழலேத்தநம் முண்மைக்கதியாமே. (7)

கடவுளஞ்சமமு துண்டிமையோர்தொழு தேத்தநடமாடி
அடலிலங்கையரை யன்வலிசெற்றரு ளம்மானமர்கோயில்
மடலிலங்குகழு கின்பலவின்மது விம்மும்வலிதாயம்
உடலிலங்குமுயி ருள்ளளவுந்தொழு வுள்ளத்துயர்போமே. (8)

பெரியமேருவரை யேகிலையாமலை வுற்றரெயின்மூன்றும்
எரியவெய்தவொரு வன்னிருவர்க்கறி வொண்ணாவடிவாகும்
எரியதாகியுற வோங்கியவன்வலி தாயந்தொழுதேத்த
உரியராகவுடை யார்பெரியாரென வுள்கும்முலகோரே. (9)

ஆசியாரமொழி யாரமண்சாக்கிய ரல்லாதவர்கூடி
எசியீரமில் ராய்மொழிசெய்தவர் சொல்லைப்பொருளென்னேல்
வாசிதீரவடி யார்க்கருள்செய்து வளர்த்தான்வலிதாயம்
பேசுமார்வமுடை யாரடியாரெனப் பேணும்பெரியோரே. (10)

வண்டுவைகும்மண மல்கியசோலை வளரும்வலிதாயத்
தண்டவாணனடி யுள்குதலாலருண் மலைத்தமிழாகக்
கண்டல்வைகுகடற் காழியுண்ணானசம் பந்தன்மமிழ்பத்துங்
கொண்டுவைகியிசை பாடவல்லார்குளிர் வானத்துயர்வாரே. (11)
திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருவலிதாயம்.

இது பாடி என்று வழங்கப்பெறும். அதுமார், பிரகல்பதி முதலியவர்க
ளால் பூசிக்கப்பெற்றது.

இது நடுநாட்டில் வில்லிவாக்கம் ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்மேற்கே
2 மைலில் உள்ளது.

சுவாமி:—வலிதாயநாதர்

தேவியாதி:—தாயம்மை

பதிகம் 4. ஸ்ரீபுகலியும்—திருவீழிமிழலையும்

வினாவுரை.

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

மைம்மரு பூங்குழற் கற்றைதுற்ற வாணுதன் மான்விழி மங்கையோடும், பொய்ம்மொழி யாமறை யோர்களைத்தப் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே, எம்மிறை யேயிமை யாதமுக்க னீசுவை னேசவி தென்கொல்சொல்லாய், மெய்ம்மொழி நான்மறை யோர்மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (1)

கழன்மல்கு பந்தொடம் மாணமுற்றில் கற்றவர் கிற்றிடைக் கன்னிமார்கள், பொழின்மல்கு கிள்ளையைச் சொற்பயிற்றும் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே, எழின்மல ரோன்சிர மேந்தியுண்டோ ரின்புறு செல்வமி தென்கொல்சொல்லாய், மிழையுள் வேதிய ரேத்தி வாழ்த்த விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (2)

கன்னிய ராடல் கலந்துமிக்க கந்துக் வாடை கலந்துதுங்கப், பொன்னியன் மாட நெருங்குசெல்வப் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே, இன்னிசை யாழ்மொழி யாளோர்பாகத் தெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய், மின்னிய னுண்ணிடை யார்மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (3)

நாகப ணந்திகு மல்குன்மல்கு நன்னுதன் மான்விழி மங்கையோடும், பூகவ னம்பொழில் சூழ்ந்தவந்தண் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே, ஏகபெ ருந்தகை யாயபெம்மா னெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய், மேகமு ரிஞ்செயில் சூழ்மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (4)

சந்தள நேறுத டங்கொள்கொங்கைத் தையலொ டுந்தள ராத வாய்மைப், புந்தியி னுன்மறை போர்களைத்தும் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே, எந்தமை யாளுடை யீசுவெம்மா னெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய், வெந்தவெண் னீறணி வார்மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (5)

சங்கொளி யிப்பி சுறமகரந் தாங்கி நிரந்து தரங்கமேன்மேற்,
பொங்கொலி நீர்சுமந் தோங்குசெம்மைப் புகலி நிலாவிய புண்ணி
யனே, எங்கன்பி ரானிமை யோர்கன்பெம்மா னெம்மிறை யேயிது
வென்கொல்சொல்லாய், வெங்கதிர் தோய்பொழில் சூழ்மிழலை விண்
ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (6)

காமென ரிப்பிழம் பாகநோக்கிக் காம்பன தோளியொ டுங்கல
ந்து, பூமரு நான்குகன் போல்வரேத்தப் புகலி நிலாவிய புண்ணி
யனே, ஈமவ னத்தெரி யாட்டுகந்த வெம்பெரு மானிது வென்கொல்
சொல்லாய், வீமரு தண்பொழில் சூழ்மிழலை விண்ணிழி கோயில்
விரும்பியதே. (7)

இலங்கையர் வேந்தெழில் வாய்த்ததிண்டோ ளிற்றல நவ்விர
லொற்றியைந்து, புலங்களைக் கட்டவர் போற்றவந்தண் புகலி நிலா
விய புண்ணியனே, இலங்கெரி யேந்திநின் றெல்லியாடு மெம்மிறை
யேயிது. வென்கொல்சொல்லாய், விலங்கலொண் மாளிகை சூழ்
மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (8)

செறிமுள ரித்தவி சேறியாறுஞ் செற்றதில் வீற்றிருந் தானு
மற்றைப், பொறியா வத்தனை யானுங்காணப் புகலி நிலாவிய புண்
ணியனே, எறிமழு வோடிள மான்கையின்றி யிருந்தபி ரானிது
வென்கொல்சொல்லாய், வெறுகமழ் பூம்பொழில் சூழ்மிழலை விண்
ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (9)

பத்தர்க ணம்பணிந் தேத்தவாய்த்த பாண்மைய தன்றியும் பல்
சமணும், புத்தரு நின்றலர் தூற்றவந்தண் புகலி நிலாவிய புண்ணி
யனே, எத்தவத் தோர்க்குமி லக்காய்நின்ற வெம்பெரு மானிது
வென்கொல்சொல்லாய், வித்தகர் வாழ்பொழில் சூழ்மிழலை விண்
ணிழி கோயில் விரும்பியதே. (10)

விண்ணிழி கோயில் விரும்பிமேவும் வித்தக மென்கொ விடுத
ன்றுசொல்லிப், புண்ணிய னைப்புக விர்நிலாவு பூங்கொடி யோடிருந்
தானைப்போற்றி, நண்ணிய கீர்த்தி நலங்கொள்கேள்வி நான்மறை

ஞானசம் பந்தன்சொன்ன, பண்ணியல் பாடல்வல் லார்களிந்தப்
பாரொடு ளிண்பரி பாலகரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுறிப்பு:—பூரீபகலியும்-திருவிழிமிழலையும்.

இவ் விரண்டும் சோழநாட்டி லுள்ளவை. புகலி என்பது சிகாழிக்
கொரு பெயர்.

விழிமிழலையி ல் சுவாமி:—விழிபழகர்.

தேவியார்:—சுந்தராதாரம்பிகை.

பதிகம் 5. கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யரு கேபுனல் பாயவோங்கிச் செங்கயல் பாயச் சில
மலர்த்தேன், கையரு கேகனி வாழையீன்று கானலெல் லாங்கமழ்
காட்டுப்பள்ளிப், பையரு கேயழல் வாயவைவாய்ப் பாம்பணை
யான்பணைத் தோளிபாகம், மெய்யரு.கேபுடை யானையுள்கி விண்
டவ ரேறுவர்மேலுலகே. (1)

திரைகளெல் லாமல ருஞ்சுமந்து செழுமணி முத்தொடு பொன்
வரன்றிக், கரைகளெல் லாமணி சேர்ந்துரிஞ்சிக் காவிரி கால்பொரு
காட்டுப்பள்ளி, உரைகளெல் லாமுணர்வெய்திறல் ல வுத்தம ராயுயர்ந்
தாருலகில், அரவமெல் லாமரை யார்த்தசெல்வர்க் காட்செய வல்ல
லறுக்கலாமே. (3)

தோலுடை யான்வண்ணப் போர்வையினான் சுண்ண வெண்
ணீறு துதைந்திலங்கு, தாலுடை யானிமை போர்பெருமா னுண்
ணறி வால்வழி பாடுசெய்யுங், காலுடை யான்கரி தாயகண்டன்
காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்ளி, மேலுடை யானிமை யாதமுக்
கண் மின்னிடை யாளொடும் வேண்டினானே. (4)

சலசல சந்ததி லோடுமுந்திச் சந்தன மேகரை சார்த்தியெங்
கும், பலபல வாய்த்தலை யார்த்துமண்டிப் பாய்ந்திழி காவிரிப் பாங்
கரின்வாய்க், கலகல நின்றதி ருங்கழலான் காதலிக் கப்படுங் காட்
டுப்பள்ளிச், சொலவல தொண்டர்க ளேத்தநின்ற சூலம்வல் லான்
கழல் சொல்லுவோமே. (5)

தனையவிழ் தண்ணிற நீலநெய்தல் தாமரை செங்கழு நீருமெல்
லாங், கனையவி முங்குழ லார்கடியக் காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்
ளித், துனையபி லுங்குழ லியாழ்முரலத் துன்னிய வின்னிசையாற்று
தைந்த, அனையபில் பாம்பரை யார்த்தசெல்வர்க் காட்செய வல்ல
லறுக்கலாமே. (6)

முடிகையி னூற்றொடு மோட்டுழவர் முன்கைத் தருக்கைக் கரும்
பின்கட்டிக், கடிகையி னாலெறி காட்டுப்பள்ளி காதல்செய் தான்கரி
தாயகண்டன், பொடியணி மேனியி னுனையுள்கிப் போதொடு நீர்
சுமந் தேத்தி முன்னின், தடிகையி னூற்றொழ வல்லதொண்ட ரரு
வினை யைத்தூந் தாட்செய்வாரே. (7)

பிறையுடை யான்பெரி யோர்கள்பெம்மான் பெய்கழ னுடொ
றும் பேணியேத்த, மறையுடை யான்மழு வாளுடையான் வார்தரு
மால்கட னஞ்சமுண்ட, கறையுடை யான்கன லாடுகண்ணுற் காம
னைக் காய்ந்தவன் காட்டுப்பள்ளிக், குறையுடை யான்குறட் பூதச்
செல்வன் குரைகழ லேகைகள் கூப்பினேமே. (8)

செற்றவர் தம்மர ணம்மவற்றைச் செவ்வழல் வாயெரி யூட்டி
நின்றுங், கற்றவர் தார்தொழு தேத்தநின்றான் காதலிக் கப்படுங்
காட்டுப்பள்ளி, உற்றவர் தாமுணர் வெய்திரல்ல வும்பருள் ளார்
தொழு தேத்தநின்ற, பெற்றம ரும்பெரு மாணையல்லாற் பேசவது
மற்றொர் பேச்சிலோமே. (9)

ஓண்டுவ ரார்துகி லாடைமெய்போர்த் துச்சிகொ ளாமைபுண்
டேயுரைக்குங், குண்டர்க ளோடரைக் கூறையில்லார் கூறுவ தாங்
குண மல்லகண்டிர், அண்டம றையவன் மாலுங்காண வாதியி னுனு
றை காட்டுப்பள்ளி, வண்டம ரும்மலர்க் கொன்றைமலை வார்சடை
யான்கழல் வாழ்த்துவோமே. (10)

பொன்னியல் தாமரை நீலநெய்தல் போதுக ளாற்பொலி
வெய்து பொய்கைக், கன்னியர் தாங்குடை காட்டுப்பள்ளிக் காதல
னைக்கடற் காழியர்கோன், றுன்னிய வின்னிசை யாற்றுதைந்து
சொல்லிய ஞானசம் பந்தனல்ல, தன்னிசை யாற்சொன்ன மாலை
பத்துந் தாங்கவல் லார்புகழ் தாங்குவாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்பு:—கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி.

இத்திருப்பதிகத்தில் இரண்டாவது பாசரம் மறைந்தபோயிற்று.

இது, தஞ்சைக்கு மேற்கேயும் காவிரிக்குத் தெற்கிலும் உள்ள திருக்
காட்டுப்பள்ளியை உத்தேசித்து எழுந்ததலம், இங்கிரனல் பூசிக்கப்பெற்றது.
சோழநாட்டில் மாயூரத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள திருவெண்காட்டுக்கு
மேற்கே ஒரு மைலில் உள்ளது.

சுவாமி:—உரணியசுந்தரர்

தேவியார்:—அகிலாண்டநாயகி

பதிகம் 6. திருமருகலும்-திருச்செங்காட்டங்குடியும்.

வினாவுரை

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கமும் வேதமு மோதுநாவ ரந்தணர் நாளு மடிபரவ, மங்
குன் மதிதவழ் மாடவீதி மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய், செங்
கய லார்புனற் செல்வமல்கு சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்,
கங்குல் விளங்குகரி யேந்தியாடுங் கணபதி யீச்சரங் கரமுறவே. (1)

நெய்தவழ் மூவெரி காவலோம்பு நேர்புரி நூன்மறை யாள
ரேத்த; மைதவழ் மாட மலிந்தவீதி மருக னிலாவிய மைந்தசொல்

லாய், செய்தவ நான்மறை யோர்களேத்துஞ் சீர்கொள்செங்
காட்டங் குடியதனுள், கைதவழ் கூரெரி யேந்தியாடுங் கணபதி யீச்
சரங் காமுறவே. (2)

தோலொடு நூலிழை சேர்ந்தமார்பர் தொகுமறை யோர்கள்
வளர்த்தசெந்தி; மால்புகை போய்விம்மு மாடவீதி மருக நிலாவிய
மைந்த சொல்லாய், சேல்புல்கு தண்வயற் சோலைசூழ்ந்த சீர்கொள்
செங் காட்டங் குடியதனுள், கால்புல்கு பைங்கழ லார்க்கவாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. (3)

நாமரு கேள்வியர் வேள்வியோவா நான்மறை யோர்வழி பாடு
செய்ய, மாமரு வும்மணிக் கோயின்மேய மருக நிலாவிய மைந்த
சொல்லாய், தேமரு பூம்பொழிற் சோலைசூழ்ந்த சீர்கொள்செங்
காட்டங் குடியதனுள், காமரு சீர்மகிழ்ந் தெல்லியாடுங் கணபதி
யீச்சரங் காமுறவே. (4)

பாடன் முழவும் விழவுமோவாப் பன்மறை யோரவர் தாம்
பரவ, மாட நெடுங்கொடி விண்டடவு மருக நிலாவிய மைந்தசொல்
லாய், சேடக மாமலர்ச் சோலைசூழ்ந்த சீர்கொள்செங் காட்டங்
குடியதனுள், காடக மேயிட மாகவாடுங் கணபதி யீச்சரங் காமு
றவே. (5)

புணையழ லோம்புகை யந்தணுளர் பொன்னடி நாடொறும்
போற்றிசைப்ப, மனைகெழு மாட மலிந்தவீதி மருக நிலாவிய
மைந்தசொல்லாய், கினைகெழு தண்வயற் சோலைசூழ்ந்த சீர்கொள்
செங் காட்டங் குடியதனுள், கனைவளர் கூரெரி யேந்தியாடுங் கண
பதியீச்சரங் காமுறவே. (6)

பூண்டங்கு மார்பி நிலங்கைவேந்தன் பொன்னெடுந் தோள்
வரை யாலடர்த்து, மாண்டங்கு நூன்மறை யோர்பரவ மருக நிலா
விய மைந்தசொல்லாய், சேண்டங்கு மாமலர்ச் சோலைசூழ்ந்த சீர்
கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள், காண்டங்கு தோள்பெயர்த்
தெல்லியாடுங் கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. (8)

அந்தமு மாதிபுந் நான்முகனு மாவணை யானு மறிவரிய, மந்திர வேதங்க ளோதுநாவர் மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய், செந்தமி மேடர்கள் பரவியேத்துஞ் சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள், கந்தம் கிற்புகை யேகமழுங் கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. (9)

இலைமரு தேயழகாகநாளு மிதினுவர்க் காயொடு சுக்குத்தின் னும், நிலையமண் டேரரை நீங்கிதின்று நீதரல் லார்தொழு மாமரு கல், மலைமக டோள்புணர் வாயருளாய் மாசில்செங் காட்டங் குடி யதனுள், கலைமல்கு தோலுதித் தெல்லியாடுங் கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. (10)

நாலுங் குலைக்கமு கோங்குகாழி ஞானசம் பந்த வலந்திகழும், மாவின் மதிதவழ் மாடமோங்கு மருகலின் மற்றதன் மேன்மொழிந்த, சேலுங் கயலுந் திளைத்தகண்ணுர் சீர்கொள்செங் காட்டங் குடி யதனுள், சூலம்வல் லான்கழ லேத்துபாடல் சொல்லவல் லார்வினை யில்லையாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:— திருமருகலும்-திருச்செங்காட்டங்குடியும்

இத்திருப்பதிகத்தில் ஏழாவது செய்யுள் மறைந்து போயிற்று. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுக்குத் திருச்செங்காட்டங்குடியில் எழுந்தருளிய திருக் கோலத்தைச் சிவபெருமான் திருமருகல் கோயிலில் காட்டியருளினார். அது காலை எழுந்தது இத்திருவாக்கு.

திருமருகலில் சுவாமி:—மாணிக்கவண்ணர்

தேவியார்:—வண்டுவார்தழலி

திருச்செங்காட்டங்குடியில் சுவாமி:—கணபதிகார்

தேவியார்:—நிருக்குழல்நாயகி

பதிகம் 7. திருநள்ளாறுத்-திருஆலவாயும்.

வினாவுரை

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடக மெல்லடிப் பாவையோடும் படுபிணக் காடிடம் பற்றி
நின்று, நாடக மாடுநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்கொல்
சொல்லாய், சூடக முன்கை மடந்தைமார்க டுணைவ ரொடுந்தொழு
தேத்திவாழ்த்த, ஆடக மாடநெருங்குகூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த
வாறே. (1)

திங்களம் போதுஞ் செழும்புனலுஞ் செஞ்சடை மாட்டயல்
வைத்துகந்து, நங்கண் மகிழுநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது
வென்கொல்சொல்லாய், பொங்கிள மென்முலை யார்க்கோடும் புன
மயி லாட நிலாமுனைக்கும், அங்கழ கச்சுதை மாடக்கூட லாலவா
யின்க ணமர்ந்தவாறே. (2)

தண்ணறு மத்தமுங் கூவிளமும் வெண்டலை மாலைபுந் தாங்கி
யார்க்கும், நண்ணல ரியநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்
கொல்சொல்லாய், புண்ணிய வாணரும் மாதவரும் புருந்துட
னேத்தப் புனையிழையார், அண்ணலின் பாட லெடுக்குங்கூட
லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. (3)

பூவினில் வாசம் புனலிற்பொற்புப் புதுவிரைச் சாந்தினி னூற்
றத்தோடு, நாவினிற்பாடனள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்
கொல்சொல்லாய், தேவர்க டானவர் சித்தர்விச்சா தரர்கணத்
தோடுஞ் சிறந்துபொங்கி, ஆவினி லீந்துகந் தாட்டுங்கூட லாலவா
யின்க ணமர்ந்தவாறே. (4)

செம்பொன்செய் மாலைபும் வாசிகையுந் திருந்துபு கையு மளியும்
பாட்டும், நம்பும் பெருமைநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்
கொல்சொல்லாய், உம்பரு நாகரு லகந்தானு மொலேகடல் சூழ்ந்த

வுலகத்தோரும், அம்புத நால்களா னீடுங்கூட லாலவா யின்க
ணமர்ந்த வாறே. (5)

பாகமுந் தேவியை வைத்துக்கொண்டு பைவிரி துத்திப் பரிய
பேழ்வாய், நாகமும் பூண்டநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது
வென்கொல்சொல்லாய், போகமு நின்னை மனத்துவைத்துப் புண்
ணியர் நண்ணும் புணர்வுபூண்ட, ஆகமு டையவர் சேருங்கூட
லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. (6)

கோவண வாடையு நீறுப்பூச்சங் கொடுமழு வேந்தலுஞ் செஞ்
சடையும், நாவணப் பாட்டுநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது
வென்கொல்சொல்லாய், பூவண மேனி யினையமாதர் பொன்னும்
மணியுங் கொழித்தெடுத்து, ஆவண வீதியி லாடுங்கூட லாலவா
யின்க ணமர்ந்தவாறே. (7)

இலங்கை யிராவணன் வெற்பெடுக்க வெழில்விர லுன்றி யிசை
விரும்பி, நலங்கொளச் சேர்ந்தநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது
வென்கொல்சொல்லாய், புலன்களைச் செற்றுப் பொறியைநீக்கிப்
புந்தியி லுந்நினைச் சிந்தைசெய்யும், அலங்க னல்லார்க ளமருங்கூட
லாலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. (8)

பணியுடை மாலும் மலரினோனும் பன்றியும் வென்றிப் பறவை
யாயும், நணுகல ரியநள் ளாறுடைய நம்பெருமானிது வென்கொல்
சொல்லாய், மணியொலி சங்கொலி யோடுமற்றை மாமுர சின்
னொலி யென்றுமோவா, தணிகிலர் வேந்தர் புகுதுங்கூட லாலவா
யின்க ணமர்ந்தவாறே. (9)

தடுக்குடைக் கையருஞ் சாக்கியருஞ் சாதியி னீங்கிய வத்த
வத்தர், நடுக்குற நின்றநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்
கொல்சொல்லாய், எடுக்கும் விழவுந் நன்னுள்விழவு மிரும்பவி யின்
பினோ டெத்திசையும், அடுக்கும் பெருமைசேர் மாடக்கூட லாலவா
யின்க ணமர்ந்தவாறே. (10)

அன்புடை யானை யானைக்கூட லாலவாய் மேவிய தென்கொ
லென்று, நன்பொனை நாதனை நள்ளாற்றானை நயம்பெறப் போற்றி

நலங்குலாவும், பொன்புடை சூழ்தரு மாடக்காழிப் பூசுரன் ஞானசம்
பந்தன்சொன்ன, இன்புடைப் பரடல்கள் பத்தும்வல்லா ரிமை
யவ ரேத்த விருப்பர்தாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருநள்ளாறு.

நான் தன்னைப் பற்றிய சனி நீங்கப் பூசித்துப் பேறுபெற்றதால்
இப்பெயர் எய்தியது; நான்பேரில் திருப்பணியும் திருவிழாவும் உடையது.
முகுத்த சக்கரவர்த்திப் பிரதிஷ்டைசெய்த சப்தஸ்தலங்களுள் இதுவு
மொன்று. இத்தலத்தில் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
“போகமார்த்த பூண்முலையாள்” என்னுந் திருப்பதிகம் பின்பு மதுரையில்
சுமணர்கள் முன்னிலையில் அக்னியில் இடப்பட்டு பச்சையாய் விளங்கிச் சிவ
பெருமானே மெய்ப்பொருள் என்பதை நிறுவியது.

சுவாமி:—தரீப்பாரணியேச்சுவாரி

தேவியார்:—போகமார்த்த பூண்முலையம்மை

தியாகர்:—நகவிடங்கத் தியாகர்—நடனம்:—உண்மீத நடனம்

வீருகியம்:—தரீப்பை

இத்தலம் பேரளம் காரைக்கால் இருப்புப் பாதையில் ஒரு ஸ்டேஷன்

பதிகம் 8. திருஆவூர்ப்பசுபதிச்சரம்

பண் - நட்பாபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர் புடைபடு வார்தம் மனத்தாற்
திங்கட், கண்ணிய ரென்றென்று காதலாளர் கைதொழு தேத்த
விருந்தவூராம், வின்னுயர் மாளிகை மாடவீதி விரைகமழ் சோலை
சுலாவியெங்கும், பண்ணியல் பாடல ருதவாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம்
பாடுநாவே. (1)

முத்தியர் மூப்பில ராப்பினுள்ளார் முக்கணர் தக்கன்றன்
வேள்விசாடும், அத்திய ரென்றென் றடியரேத்து மையன ணங்கொ
டிருந்தவூராம், தொத்திய லும்பொழில் மாடுவண்டு துதைந்தெங்குந்
துமதுப் பாயக்கோயிற், பத்திமைப் பாடல் ருதவாவூர்ப் பசுபதி
யீச்சரம் பாடுநாவே. (2)

பொங்கி வரும்புனல் சென்னிவைத்தாற் போம்வழி வந்திழி
வேற்றமானார், இங்குயர் ஞானத்தர் வானோரேத்து மிறையவ ரென்
றுமி ருந்தவூராம், தெங்குயர் சோலைசே ராலேசாவி தினைக்கும் விளை
வயல் சேரும்பொய்கைப், பங்கய மங்கை விரும்புமாவூர்ப் பசுபதி
யீச்சரம் பாடுநாவே. (3)

தேவியோர் கூறின ரேறதேறுஞ் செலவினர் நல்குர வென்னை
நீக்கும், ஆவிய ரந்தண ரல்லத்தீர்க்கு மப்பனாங்கே யமர்ந்தவூராம்,
பூவிய லும்பொழில் வாசம்வீசப் புரிசுழ லார்கவ டொற்றிமுற்றப்,
பாவியல் பாடல் ருதவாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. (4)

இந்தனை யுஞ்சடை யார்விடையா ரிப்பிறப் பென்னை யறுக்க
வல்லார், வந்தனைந் தின்னிசை பாடுவார்பரீன் மன்னினர் மன்னி
யிருந்தவூராம், கொந்தனை யுங்குழ லார்விழவிற் கூட்ட மிடையிடை
சேரும்வீதிப், பந்தனை யும்விர லார்தமாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம்
பாடுநாவே. (5)

குற்ற மறுத்தார் குணத்தினுள்ளார் கும்பிடு வார்தமக் கன்பு
செய்வார், ஒற்றை விடையினர் நெற்றிக்கண்ணை ருறைபதி யாகுஞ்
செறிகொண்மாடம், சுற்றிய வாசலின் மாதர்விழாச் சொற்கவி பாடநி
தானநல்கப், பற்றிய கையினர் வாழுமாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம் பாடு
நாவே. (6)

நீறுடை யார்நெடு மால்வணங்கு நிமிர்சடை யார்நினை வார்த
முள்ளம், கூறுடை யாருடை கோவணத்தார் குவலய மேத்தவி
ருந்தவூராம், தாறுடை வாழையிற் கூழைமந்தி தகுக்கனி யுண்டுமின்
டிட்டினத்தைப், பாறிடப் பாய்ந்துப யிலுமாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம்
பாடுநாவே. (7)

வெண்டலை மாலை விரவிப்பூண்ட மெய்யுடை யார்விற லாரரக் கன், வண்டமர் பூமுடி செற்றுக்ந்த மைந்தரி டம்வள மோங்கியெங் கும், கண்டவர் சிந்தைக் கருத்தின்மீக்கார் கதியரு ளென்னுகை யாரக்கூப்பிப், பண்டவர் கொண்டு பயிலுமாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. (8)

மாலு மயனும் வணங்கினேட மற்றவ ருக்கெரி யாகினீண்ட, சில மறிவரி தாகிசின்ற செம்மையி னாவர் சேருமூராம், கோல விழாவி னரங்கத்தேறிக் கொடியிடை மாதர்கண் மைந்தரோடும், பாலென வேமொழிந் தேத்துமாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம் பாடு நாவே. (9)

பின்னிய தாழ்சடை யார்பிதற்றும் பேதைய ராஞ்சமண் சாக் கியர்கள், தன்னிய லும்முரை கொள்ளகில்லாச் சைவ ரிடந்தள வேறுசோலைத், துன்னிய மாதரு மைந்தர் தாமுஞ் சுணையிடை மூழ் கித் தொடர்ந்தசிந்தைப், பன்னிய பாடல் பயிலுமாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. (10)

எண்டிசை யாரும்வ ணங்கியேத்து மெம்பெரு மாணையெ ழில் கொளாவூர்ப், பண்டுரி யார்சிலர் தொண்டர்போற்றும் பசுபதி யீச் சரத் தாதிதன்மேல், கண்டல்கண் மிண்டியகானற்காழிக் கவுணி யன் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன, கொண்டினி தாவிசை பாடியாழிக் கூடுமவருடை யார்கள்வானே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்பு:—திருஆவூர்ப் பசுபதீச்சரம்.

ஆவூர் தலத்தையும் பசுபதீச்சரம் திருக்கோயிலையும் குறிக்கும். பசுக் கள் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையால் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர் வழங்குவ தாயிற்று.

பாபநாசம் என்னும் ஸ்டேஷனிலிருந்து சாலியமங்கலம் திருக்கருகா ஶூரின் மூலமாகச் சுமார் 5 மைல் உள்ளது. இத்தலத்துக்குத் தாரேச்சுரத் தினின்றும் செல்லலாம்.

சுவாமி:—பசுபதீச்சுரர்

தேவியார்:—மங்கள நாயகியார்.

பதிகம் 9. திருவேணுபுரம்

பண்-நட்டப்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டார்குழ லரிவையொடு பிரியாவகை பாகம்
பெண்டான்மிக வானுன்பிறைச் சென்னிப்பெரு மாணார்
தண்டாமரை மலராளுறை தவளந்நெடு மாடம்
விண்டாங்குவ போலும்மிகு வேணுபுர மதுவே. (I)

படைப்புநிலை யிறுதிப்பயன் பருமையொடு நேர்மை
கிடைப்பல் கணமுடையான்கிரி பூதப்படை யானார்
புடைப்பாளையின் கழுகின்னெடு புண்ணைமலர் நாற்றம்
விடைத்தேவரு தென்றன்மிகு வேணுபுர மதுவே. (2)

கடந்தாங்கிய கரியையவர் வெருவவுரி போர்த்துப்
படந்தாங்கிய வரவக்குழைப் பரமேட்டிதன் பழுவூர்
நடந்தாங்கிய நடையார்நல பவளத்துவர் வாய்மேல்
விடந்தாங்கிய கண்ணார்பயில் வேணுபுர மதுவே. (3)

தக்கன்றன சீரமொன்றினை யரிவித்தவன் தனக்கு
மிக்கவ்வர மருள்செய்தவெம் விண்ணோர்பெரு மாணார்
பக்கம்பல மயிலாடிட மேகம்முழ வதிர
மிக்கம்மது வண்டார்பொழில் வேணுபுர மதுவே. (4)

நானுவித வருவானமை யாள்வானனு காதார்
வானுந்திரி புரமுன்றெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டான்
றேனூர்தெழு கதலிக்கனி யுண்பான். நிகழ் மந்தி
மேனோக்கின் நிரங்கும்பொழில் வேணுபுர மதுவே. (5)

மண்ணோர்களும் விண்ணோர்களும் வெருவிம்மிக வஞ்சக்
கண்ணார்சல மூடிக்கட லோங்கவ்வுயர்ந் தானார்
தண்ணார்நறுங் கமலம்மலர் சாயவ்வின வானை
விண்ணோர்துதி கொள்ளும்வியன் வேணுபுர மதுவே. (6-7)

மலையான்மக ளஞ்சவ்வரை யெடுத்தவ்வலி யரக்கன்
தலையோளவை நெரியச்சர னுகிர்வைத்தவன் றன்னூர்
கலையாடுநடு சுருதித்தொகை கற்றோர்மிகு கூட்டம்
விலையாயின சொற்றேர்தரு வேணுபுர மதுவே. (8)

வயமுண்டவ மாலும்மடி காணுதல் மாக்கும்
பயனாகிய பிரமன்படு தலையேந்திய பரனூர்
கயமேவிய சங்கந்தரு கழிவிட்டுயர் செந்நெல்
வியன்மேவிவந் துறங்கும்பொழில் வேணுபுர மதுவே. (9)

மாசேறிய வுடலாரமண் கழுக்கள்ளொடு தேரர்
தேசேறிய பாதம்வணங் காமைத்தெரி யானூர்
தூசேறிய வல்குற்றுடி யிடையார்துணை முலையார்
வீசேறிய புருவத்தவர் வேணுபுர மதுவே. (10)

வேதத்தொலி யானும்மிகு வேணுபுரந் தன்னைப்
பாதத்தினின் மனம்வைத்தெழு பந்தன்றன பாடல்
ஏதத்தினை யில்லாவிவை பத்தும்மிசை வல்லார்
கேதத்தினை யில்லார்கிவ கெதியைப்பெறு வாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேணுபுரம் என்பது சீகாழி. இத்திருப்பதிகத்தில் ஏழாவது பாட்டு
மறைவுற்றது.

பதிகம் 10. திரு அண்ணாமலை

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணாந்தன வருவித்திரண் மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே. (1)

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித்
 துமாமழை துறுவன்மிசை சிறுநுண்ணுளி சிதற
 ஆமார்பிணை யணையும்பொழி லண்ணாமலை யண்ணல்
 பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார்வினை யிலரே. (2)

பீலிம்மயில் பெடையோடுறை பொழில்சூழ்கழை முத்தம்
 சூலிம்மணி தரைமேனிறை சொரியும்விரி சாரல்
 ஆலிம்மழை தவழும்பொழி லண்ணாமலை யண்ணல்
 காலன்வலி தொலைசேவடி தொழுவாரன புகழே. (3)

உதிரும்மயி ரிடுவெண்டலை கலனாவுல கெல்லாம்
 எதிரும்பலி யுணலாகவு மெருதேறுவ தல்லால்
 முதிருஞ்சடை யிளவெண்பிறை முடிமேல்கொள வடிமேல்
 அதிருங் கழலடிகட்கிட மண்ணாமலை யதுவே. (4)

மரவஞ்சிலை தரளம்மிகு மணிபுந்துவென் ளருவி
 அரவஞ்செய முரவம்படு மண்ணாமலை யண்ணல்
 உரவஞ்சடை யுலவும்புன லுடனாவது மோரார்
 குரவங்கமழ் நறுமென்குழ லுமைபுல்குதல் குணமே. (5)

பெருகும்புன லண்ணாமலை பிறைசேர்கட னஞ்சைப்
 பருகுந்தனை துணிவார்பொடி யணிவாரது பருகிக்
 கருகும்மிட றுடையார்கமழ் சடையார்கழல் பரவி
 உருகும்மன முடையார்தமக் குதுநோயடை யாவே. (6)

கரிகாலன குடர்கொள்வன கழுகாடிய காட்டில்
 நரியாடிய நடுவெண்டலை யுதைபுண்டவை யுருள
 ளரியாடிய விறைவர்க்கிட மினவண்டிசை முரல
 அரியாடிய கண்ணொளாடு மண்ணாமலை யதுவே. (7)

ஓளிறாபுலி யதளாடைய லுமைபஞ்சதல் பொருட்டால்
 பிளிறாகுரன் மதவாரண வதனம்பிடித் துரித்து
 வெளிறாபட விளையாடிய விகிர் தன்னிரா வணனை
 அளறாபட வடர்த்தானிட மண்ணாமலை யதுவே. (8)

விளவார்கனி படநூறிய கடல்வண்ணனும் வேதக்
கிளர்தாமரை மலர்மேலுறை கேடில்புக மோனும்
அள்வாவண மழலாகிய வண்ணாமலை யண்ணல்
தளராமுலை முறுவல்லுமை தலைவன்னடி சரணே. (9)

வேர்வந்துற மாசூர்தர வெயில்தின்னுழல் வாரும்
மார்பம்புதை மலிசீவர மறையாவரு வாரும்
ஆரம்பர்த முறைகொள்ளன்மி னண்ணாமலை யண்ணல்
கூர்வெண்முழப் படையானல்ல கழல்சேர்வது குணமே. (10)

வெம்புந்திய கதிரோனொளி விலகும்விரி சாரல்
அம்புந்திழை வெயிலெய்தவ னண்ணாமலை யதனைக்
கொம்புந்துவ சூயிலாலுவ குளிர்காழியுள் ஞான
சம்பந்தன தமிழ்வல்லவ ரடிபேணுதல் தவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு;—திருவண்ணாமலை.

இது அருணாசலம் என்று தற்போது வழங்கப்பெறும். முன் ஒருகால் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் *தாமே பெரியவர்களென்று தருக்கித்து நின்ற பொழுது சிவபெருமான் இவர்கள் முன்னிலையில் அக்னி ஸ்தம்பமாகத் தோன்ற நின்றுத் தமது அடியையேனும் முடியையேனும் யார் தேடி யறி கின்றனரோ அவரே பெரியர் என்று கூறுதலும் பிரம்மா அன்னப் பறவை யாக மாறி உயர்ந்து பறத்தும், விஷ்ணு பன்றியாகப் பூமியைக் கிண்டிப் பாத லம் வரைப் புகுத்தும் சிவபெருமானின் அடிமுடியைக் காணாது வெருண் டத் தாம் இருவரும் பெரியரல்லர் என்று கர்வ மொடுங்கியது இத்தலத்தின் புராண வரலாறு. அருணாசலம் என்ற பதத்திற்கு அருணம்:—சிவப்பு அதாவது அக்னி நிறம் பெற்ற மலை யென்றும், அருணம் என்று பிரித் துத் தம்மிடம் வந்து சரண் புகுந்த அடியவர்தம் கர்வத்தை யொழித் துச் சிவ சாயுச்சிய பதவியை யளிக்க வல்லதோர் மலையென்றும் பொருள் உரைப்பர் சிலர். மற்றுஞ் சிலர் “எல்லையில் அருணையை நனைக்க எய்தலாம் முநீநீ” என்று கூறப்பட்டிருத்தலான், நனைத்த மாத்திரத்திலேயே முத் தியை யளிக்கவல்லதோர் விசேடம் இம்மலைக்கு உண்டு என்று அறைகுவர். மற்று பஞ்சபூத தலங்களுள் இது அக்னி (தேயு) ஸ்தலம் என்ற பெருமையு் வாய்ந்தது.

சிவபெருமானின் திருக்கண் புதைத்த தேவியார் இத்தலத்தில் அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கித் தவமாற்றி வலப்பாகம் எய்தினரென்றும் சிவபெருமானிடம் பேரன்பு கொண்ட வல்லாள மன்னனுக்குச் சிவபெருமானே தாம் ஒரு புத்திரராகத் தோன்றி அவனுக்குப் பெரும் பேறளித்தனர் என்றும், திருப்புகழ் ஆசிரியரான அருணகிரியாரின் திருவவதாரத் தலமென்றும், இவ் வருணகிரியார்க்கு இத்தலத் திருக்கோயிலின் துவஜஸ்தம்பத்துக்கு முன் கட்டப்பட்டுள்ள மண்டப ஸ்தம்பமொன்றில் எழுந்தருளியிராநின்ற ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் இசை மிக்கத் திருப்புகழ்ப் பாட அதுக்கிரகித்தனர் என்றும், குகை நமச்சிவாயர் குரு நமச்சிவாயர் முதலிய பெரிய தவ சிரேஷ்டர்கள் ஈண்டு உறைந்து இருந்தவர்களென்றும், அருணாசல புராணம் விதந்து உரைக்கும். கார்த்திகை மாதத் திருக் கார்த்திகை தினத்தன்று தீப தரிசனம் செய்துப் பேறடைவான் வேண்டி சூத்தலத்தில் கோழிகணக்கான அடியவர்கள் கூடுவார்கள். இத் திருவண்ணாமலை நடுநாட்டிலுள்ள ஒரு ரயில் ஸ்டேஷன்.

சுவாமீ:—அருணாலேசுவரர்

தேவியார்:—உண்ணுமலையம்மை

விருகடம்:—மகிழ்

பதிகம் 11. திருவீழிமிழலை

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையார்புன லுடையானொரு சரிகோவண முடையான்
படையார்மழு வுடையான்பல பூதப்படை யுடையான்
மடமான்விழி யுமைமாதிட முடையானெனை யுடையான்
விடையார்கொடி யுடையானிடம் வீழிம் மிழலையே. (1)

ஈராய்முத லொன்றாயிரு பெண்ணுண்குண மூன்றாய்
மாறாமறை நான்காய்வரு பூதம்மவை யைந்தாய்
ஆறாச்சுவை யேழோசையொ டெட்டுத்திசை தானாய்
வேறாயுட னானிடம் வீழிம் மிழலையே. (2)

தேவாரப் பதிகங்கள்

25

வம்மின்னடி யீர்நாண்மல ரிட்டுத்தொழு துய்ய
உம்மன்பினொ டெம்மன்புசெய் தீசன்னுறை கோயில்
மும்மென்றிசை முரல்வண்டுகள் கொண்டித்திசை பெய்தும்
விம்மும்பொழில் சூழ்தண்வயல் வீழிம்மிழ லையே. (3)

பண்ணும்பத மேழும்பல வோசைத்தமி ழுவையும்
உண்ணின்றதொர் சுவையும்முறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானாநிடம் வீழிம்மிழ லையே. (4)

ஆயாதன சமயம்பல வறியாதவ னெறியின்
தாயானவ னுயிர்கட்குமுன் றலையானவன் மறைமுத்
தீயானவன் சிவனெம்மிறை செல்வத்திரு வாரூர்
மேயானவ னுறையும்மிடம் வீழிம்மிழ லையே. (5)

கல்லானிழற் கீழாயிடர் காவாயென வாறோர்
எல்லாமொரு தேராயயன் மறைபூட்டினி னுய்ப்ப
வல்லாயெரி காற்றிர்க்கரி கோல்வாசகி நாண்கல்
வில்லாலெயி லெய்தானிடம் வீழிம்மிழ லையே. (6)

கரத்தான்மலி சிரத்தான்கரி யுரித்தாயதொர் படத்தான்
புரத்தார்பொடி படத்தன்னடி பணிமூவர்கட் கோவா
வரத்தான்மிக வளித்தானிடம் வளர்புன்னைமுத் தரும்பி
விரைத்தாதுபொன் மணியின்றணி வீழிம்மிழ லையே. (7)

முன்னிற்பவ ரில்லாமுர னாரக்கண்வட கயிலை
தன்னைப்பிடித் தெடுத்தான்முடி தடந்தோளிற் லுன்றிப்
பின்னைப்பணிந் தேத்தப்பெரு வாள்பேரொடுங் கொடுத்த
மின்னிற்பொலி சடையானிடம் வீழிம்மிழ லையே. (8)

பண்டேழல குண்டானவை கண்டானுமுன் னறியா
ஒண்டயுரு வானு னுறை கோயின்னிறை பொய்கை
வண்டாமரை மலர்மேன்மட வன்னந்நடை பபில
வெண்டாமரை செந்தாதுதிர் வீழிம்மிழ லையே. (9)

மசங்கற்சமண் மண்டைக்கையர் குண்டக்குண மிலிகள்
இசங்கும்பிறப் பறுத்தானிட மிருந்தேன்களித் திரைத்துப்
பசும்பொற்களி களிமஞ்ஞக னொளிகொண்டெழு பகலோன்
விசம்பைப்பொலி விக்கும்பொழில் வீழிம்மிழ லையே. (10)

வீழிம்மிழ லைமேவிய விகிர் தன்றனை விரைசேர்
காழிந்நகர்க் கலைஞானசம் பந்தன்றமிழ் பத்தும்
யாழின்னிசை வல்லார்சொலக் கேட்டாரவ ரெல்லாம்
ஊழின்மலி வினேபோயிட வுயர்வானடை வாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருவீழிமிழலை.

இது வீஷ்ணுமூர்த்திச் சிவபெருமானைப் பூசித்துச் சக்கரம் பெற்ற தலம். சிவபெருமான் தற்போது எழுந்தருளி யிராசின்ற விமானம் வீஷ்ணு மூர்த்தியால் விண்ணுலகத்தினின்றும் கொண்டுவந்து பிரதிட்டிக்கப் பெற்ற தொன்றாகலான் இந்த விமானத்திற்கு விண்ணிழி விமானம் என்று பெயர். இத்தலத்தில் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் சந்தித்துக் கிழக்குப் பீடத்திலும் மேற்குப் பீடத்திலும் நின்று பாடிப் படிக்காசு பெற்று அடியார்களுக்கு அன்னதானம் செய்வாராயினர். சிவபெருமான் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்குச் சீகாழியில் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளுதலும் சுவாமிகள் இந்த இரண்டு தல திருப்பதிகங்களையுஞ் சேர்த்து “மைம்மரு பூங்குழல்” என்ற திருப்பதிகத் தைப் பாடி யருளினர். இத்தலம் பூந்தோட்டம் ஸ்டேஷனிலிருந்து தென் மேற்கே சுமார் 4 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

சுவாமி:—வீழியழகர்

நேவியார்:—சுந்தர குஜாம்பிகை

விருகடம்:—வீழி

பதிகம் 12. திருமுதுகுன்றம்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்தாவரை நிறுவிக்கடல் கடைந்தவ்விட முண்ட
தொத்தார்தரு மணியீண்முடிச் சுடர்வண்ணை திடமாங்
கொத்தார்மலர் குளிர்சந்தகி லொளிர்குங்குமங் கொண்டு
முத்தாறுவந் தடிவீழ்தரு முதுகுன்றடை வோமே. (1)

தழையார்வட வியவீதனிற் றவமேபுரி சைவன்
இழையாரிடை மடவாளொடு மினிதாவுறை விடமாம்
மழைவானிடை முழுவவ்வெழில் வளைவாளுகி ரெரிகண்
முழைவாளரி குமிறும்முபர் முதுகுன்றடை வோமே. (2)

விளையாததொர் பரிசில்வரு பசுபாசவே தனையொண்
டனையாயின தவிரவ்வுருள் தலைவன்னது சார்பாம்
கனையார்தரு கதிராயிர முடையவ்வவ னோடு
முனைமாமதி தவழும்முபர் முதுகுன்றடை வோமே. (3)

சுரர்மாதவர் தொகுக்கின்ற ரவரோதொலை வில்லா
நரரானபன் முனிவர்தொழு விருந்தானிட நலமார்
அரசார்வர வணிபொற்கல னவைகொண்டுபன் னானும்
முரசார்வரு மணமொயம்புடை முதுகுன்றடை வோமே. (4)

அறையார்கழு லந்தன்றனை பயின்மூவிலை யழகார்
கறையார்நெடு வேலின்மிசை பேற்றுனிதங் கருதல்
மறையாயின பலசொல்லியொண் மலர்சாந்தவை கொண்டு
முறையான்முகு முனிவர்தொழு முதுகுன்றடை வோமே. (5)

எவார்சிலை யெயினன்னுரு வாகியெழில் விசயந்
கோவாதவின் னருள்செய்தவெம் மொருவற்கிட முலகில்
சாவாதவர் பிறவாதவர் தவமேமிக வுடையார்
மூவாதபன் முனிவர்தொழு முதுகுன்றடை வோமே. (6)

தழல்சேர்தரு திருமேனியர் சசிசேர்ச்சடை முடியர்
மழமால்விடை மிகவேறிய மறையோனுறை கோயில்
விழவோடோலி மிகுமங்கையர் தகுமாடக சாலை
முழவோடிசை நடமுன்செயு முதுகுன்றடை வோமே. (7)

செதுவாய்மைகள் கருதிவ்வரை யெடுத்திற லரக்கன்
கதுவாய்கள்பத் தலறியிடக் கண்டானுறை கோயில்
மதுமாயசெங் காந்தண்மலர் நிறையக்குறை வில்லா
முதுவேய்கண்முத் துதிரும்பொழில் முதுகுன்றடை வோமே.

இயலாடிய பிரமன்னரி யிருவர்க்கறி வரிய
செயலாடிய தீயாருரு வாசியெழு செல்வன்
புயலாடுவண் பொழில்சூழ்புனம் படப்பைத்தடத் தருகே
முயலோடவெண் கயல்பாய்தரு முதுகுன்றடை வோமே. (9)

அருகரொடு புத்தரவ ரறியாவரன் மலையான்
மருகன்வரு மிடபக்கொடி யுடையானிட மலரார்
கருகுமுன் மடவார்கடி குறிஞ்சியது பாடி
முருகன்னது பெருமைபகர் முதுகுன்றடை வோமே. (10)

முகில்சேர்தரு முதுகுன்றுடை யானைம்மிகு தொல்சீர்ப்
புகலிந்கர் மறைஞானசம் பந்தன்னுரை செய்த
நிகரில்லன தமிழ்மலைக ளிசையோடிவை பத்தும்
பகரும்மடி யவர்கட்கிடர் பாவம்மடை யாவே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருமுதுகுன்றம்

சிவபெருமானால் இக்குன்றம் உலகில் முதன்முதலில் படைக்கப்பட்ட
டமையால் முதுகுன்றம் என்ற பெயர் அடைந்து, விருத்தகிரியென்றும்
பழமலையென்றும் இது அழைக்கப்பெறும் பொதுவாகத் தற்போது விருத்
தாசலம் என்று தெரிந்துகொள்ளப்படும். பிரம்மதேவர் அகஸ்தியர் முதலிய
வர்கள் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர் என்று இத்தலபுராணம் கூறும். இத்தல
த்தில் திருமணிமுத்தாநதி பாய்கின்றது. திருமால் முதலிய தேவர்கள்

சிவபெருமானை வழிபடுங்காலத்து அவர்தம் கண்களில் வழிந்த ஆரந்தபாஷ்
பம் ஒரு நதியாகப்பிரவாகித்த தென்றும் அது திருமணிமுத்தாந்தி யென்று
அழைக்கப்பட்ட தென்றும் இத்தல தீர்த்த விசேடமாகும். இத்தலத்தில் வசிப்
போர்த் தாம்இறக்குந் தருவாயில் திருமுதுகுன்றப் பெருமானின் மந்திர
உபதேசம் அடைவாராயின் பிறவிக்களையை நீக்கிக்கொள்ளுவர் என்ற
பெரும்மகிமை இத்தலத்திற்குண்டு. எனவே, இறந்தார்க்கு முத்தியை யளிக்
கும் பான்மையுடையதாகலின் இதற்கு விருத்தகாசி யென்றும் பெயர். ஸ்ரீ
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிவபெருமானைப் பாடிப் பொன் பெற்றுத் திரு
மணி முத்தாந்தியில் இட்டுப் பரவையார் முன்னிலையில் திரு ஆரூர்க் கமலா
லயம் என்னும் திருக்குளத்தில் அப்பொன்னை வாரியெடுத்துக் கொண்டனர்.

இத்தலம் சிதம்பரத்திலிருந்து மேற்கே சுமார் 30 மைல் தூரத்திலும்
கூடலூரிலிருந்து குறிஞ்சிப்பாடியென்ற ஊரின் மூலமாகச் சென்றால் சுமார்
35 மைல் தூரத்திலும் எழுந்தருளியிருக்கின்றது.

சுவாமி:—பழமலைநாதர்

தேவியார்:—பெரியநாயகியம்மை

தீர்த்தம்:—திருமணிமுத்தாந்தி

விருகடம்:—வன்னி

பதிகம் 13. திருவியலூர்

பண் - ஈட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

குரவங்கமழ் நறுமென்குழ லரிவையவன் வெருவப்
பொருவெங்கரி படவென்றத னுரிவையுட லணிவோன்
அரவும்மலை புனலும்மிள மதியுந்நகு தலையும்
விரவுஞ்சடை யடிகட்கிடம் விரிநீர்விய லூரே. (1)

வரூர்தரு மொருவன்பல வருவன்னிலை யானான்
ஆரூர்தரு சடையன்னன் லுருவன்புரி வுடையான்
மாறூர்புர மெரியச்சிலை வளைவித்தவன் மடவான்
வீரூர்தர நின்றானிடம் விரிநீர்விய லூரே. (2)

செம்மென்சடை யவைதாழ்வுற மடவார்மனை தோறும்
பெய்ம்மின்பவி யெனநின்றிசை பகர்வாரவ ரிடமாம்
உம்மென்றெழு மருவித்திரள் வரைபற்றிட வுரைமேல்
விம்மும்பொழில் கெழுவுமவயல் விரிநீர்விய லூரே. (3)

அடைவாகிய வடியார்தொழ வலரோன்றலை யதனில்
மடவாரிடு பவிவந்துண லுடையானவ னிடமாம்
கடையார்தர வகிலார்கழை முத்தந்நிறை சிந்தி
மிடையார்பொழில் புடைசூழ்தரு விரிநீர்விய லூரே. (4)

எண்ணுர்தரு பயனாய வவனாய்மிகு கலையாய்ப்
பண்ணுர்தரு மறையாயுயர் பொருளாயிறை யவனாய்க்
கண்ணுர்தரு முருவாகிய கடவுள்ளிட மெனலாம்
விண்ணோரொடு மண்ணோர்தொழு விரிநீர்விய லூரே. (5)

வசைவிற்கொடு வருவேடுவ வவனாய்நிலை யறிவான்
திசையுற்றவர் காணச்செரு மலைவானிலை யவனை
அசையப்பொரு தசையாவண மவனுக்குயர் படைகள்
விசையற்கருள் செய்தானிடம் விரிநீர்விய லூரே. (6)

மானார வுடையானிர வுடையான்பக னட்டம்
ஊனூர்தரு முயிரானுயர் விசையான்வினை பொருள்கள்
தானாகிய தலைவன்னென நினைவாரவ ரிடமாம்
மேனாடிய விண்ணோர்தொழும் விரிநீர்விய லூரே. (7)

பொருவாரெனக் கெதிராரெனப் பொருப்பையெடுத்தான்றன்
கருமால்வரை கரந்தோளுந் கதிர்நீண்முடி நெரிந்து
சிரமாயின கதறச்செறி கழல்சேர்திரு வடியின்
விரலால்டர் வித்தானிடம் விரிநீர்விய லூரே. (8)

வளம்பட்டலற் மலர்மேலயன் மாலும்மொரு வகையால்
அளம்பட்டறி வொண்ணாவகை யழலாகிய வண்ணல்
உளம்பட்டெழு தழற்றாணத னடுவேயொரு வருவம்
விளம்பட்டருள் செய்தானிடம் விரிநீர்விய லூரே. (9)

தடுக்காலுடன் மறைப்பாரவர் தவரீவர மூடிப்
பிடக்கேயுரை செய்வாரொடு பேணர்நமர் பெரியோர்
கடற்சேர்தரு விடமுண்டமு தமரர்க்கருள் செய்த
விடைச்சேர்தரு கொடியானிடம் விரிநீர்விய லூரே. (10)

விளங்கும்பிறை சடைமேலுடை விகிர் தன்விய லூரைத்
தளங்கொண்டதொர் புகலித்தரு தமிழ்ஞானசம் பந்தன்
துளங்கில்தமிழ் பரவித்தொழு மடியாரவ ரென்றும்
விளங்கும்புக முதனோடுயர் விண்ணுமமுடை யாரே, (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:— திருவியலார்

இத்தலம் கும்பகோணத்துக்கு கிழக்கே 4 மைலிலும் திருவிடைமரு
தூருக்கு வடமேற்கே 4 மைலிலும் அமையப் பெற்றது.

பண்டாரவாடைத் திருவிச நல்லூர் என்று இது இப்போது அழைக்கப்
பெறும்.

சுவாமி:—யோகாநந்தீசுவரர்

தேவியாதி:—சாந்தநாயகியம்மை

ஈதொரு பதிகமே இதற்குரியது

பதிகம் 14. திருக்கொடுங்குன்றம்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

வாணிற்பொலி வெய்தும்தழை மேகங்கிழித் தோடிக்
கூனற்பிறை சேருங்குளிர் சாரற்கொடுங் குன்றம்
ஆனிற்பொலி யைந்தும்மமர்ந் தாடியுல கேத்தத்
தேனிற்பொலி மொழியானொடு மேயான்றிரு நகரே. (1)

மயில்புல்குதண் பெடையோடு னாடும்வளர் சாரல்
சூயிலின்னிசை பாடுங்குளிர் சோலைக்கொடுங் குன்றம்
அயிலவேன்மலி நெடுவெஞ்சட ரனலைந்நிநின் ருடி
ளயின்முன்பட வெய்தானவன் மேயவ்வெழி னகரே. (2)

மிளிரும்மணி பைம்பொன்னோடு விரைமாமல ருந்திக்
குளிரும்புனல் பாயுங்குளிர் சாரற்கொடுங் குன்றம்
கிளர்கங்கையொ டிளவெண்மதி கெழுவுஞ்சடை தன்மேல்
வளர்கொன்றைபு மதமத்தமும் வைத்தான்வள நகரே. (3)

பருமாமத கரியோடரி யிரியும்விரி சாரல்
குருமாமணி பொன்னோடிழி யருவிக்கொடுங் குன்றம்
பெருமாவெயில் வரைவிற்றரு கணையிற்பொடி செய்த
பெருமானவ னுமையாளொடு மேவும்பெரு நகரே. (4)

மேகத்திடி குரல்வந்தெழ வெருவிவ்வரை யிழியும்
கூகைக்குல மோடித்திரி சாரற்கொடுங் குன்றம்
நாகத்தொடு மிளவெண்பிறை சூடிந்நல மங்கை
பாகத்தவ னிமையோர்தொழ மேவும்பழ நகரே. (5)

கைம்மாமத கரியின்னின மிடியின்சூர லதிரக்
கொய்ம்மாமலர்ச் சோலைபுக மண்டுகொடுங் குன்றம்
ஆம்மானென வுள்கித்தொழு வார்த்த்கருள் செய்யும்
பெம்மானவ னிமையோர்தொழ மேவும்பெரு நகரே (6)

மரவத்தொடு மணமாதனி மௌவல்லது வீண்ட
குரவத்தொடு விரவும்பொழில் சூழ்தண்கொடுங் குன்றம்
அரவத்தொடு மிளவெண்பிறை விரவும்மலர்க் கொன்றை
நிரவச்சடை முடிமேலுடன் வைத்தானெடு நகரே. (7)

முட்டாமுது கரியின்னின முதுவேய்களை முனிந்து
குட்டாச்சுனை யவைமண்டின் ருடுங்கொடுங் குன்றம்
ஓட்டாவரக் கன்றன்முடி யொருபல்தவை யுடனே
பிட்டானவ னுமையாளொடு மேவும்பெரு நகரே. (8)

அறையும்மரி குரலோசையை யஞ்சியடு மாணை
குறையும்மன மாகிம்முழை வைகுங்கொடுங் குன்றம்
மறையம்மவை யுடையானென நெடியானென விவர்கள்
இறையும்மறி வொண்ணாதவன் மேயவ்வெழி நகரே. (9)

மத்தக்கனி றுளிவ்வா வஞ்சிம்மலை தன்னைக்
குத்திப்பெரு முழைதன்னிடை வைகுகொடுங் குன்றம்
புத்தரோடு பொல்லாமனச் சமணர்புறங் கூறப்
பத்தர்க்கருள் செய்தானவன் மேயபழ நகரே. (10)

கூனற்பிறை சடைமேன்மிக வுடையான்கொடுங் குன்றைக்
கானற்கழு மலமாநகர்த் தலைவன்னல கவுணி
ஞானத்துயர் சம்பந்தன நலன்கொள்தமிழ் வல்லார்
ஊனத்தொடு துயர்தீர்ந்நுல கேத்தும்மெழி லோரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருக்கொடுங்குன்றம்

இது ஆளுடைய பிள்ளையாரால் பாடல்பெற்ற தன்றி அருணகிரியா
ரால் திருப்புகழ்ப்பாடலும் பெற்ற தலம். பொது மக்கள் இதனைப் பிரான்
மலை என்று வழங்குவர். ஈண்டு நாகராஜனும் மகோதர இருடியும் பூசித்துப்
பேறுபெற்றனர். இத்தலம் அம்மைய நாயக்கனார் ஸ்டேஷனிலிருந்து
வடகிழக்கே சுமார் 15 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. பாண்டி நாட்டுத்தலங்
களில் இஃதொன்றும்.

சுவாமி:—கொடுங்குன்றீசர்

தேவியார்:—குயிலழநாயகி

பதிகம் 15. திருநெய்த்தானம்

பண் - ஈட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

மையாடிய கண்டன்மலை மகள்பாகம துடையான்
கையாடிய கேடில்கரி யுரிமுடிய வொருவன்
செய்யாடிய குவளைம்மலர் நயனத்தவ னோடும்
நெய்யாடிய பெருமானிட நெய்த்தானமெ னீரே. (1)

பறையும்பழி பாவம்படு துயரம்பல தீரும்
பிறையும்புன லரவும்படு சட்டெயம்பெரு மானூர்
அறையும்புனல் வருகாவிரி யலைசேர்வட கரைமேல்
நிறையும்புனை மடவார்பயி நெய்த்தானமெ னீரே. (2)

பேயாயின பாடப்பெரு நடமாடிய பெருமான்
வேயாயின தோளிக்கொரு பாகம்மிக வுடையான்
தாயாகிய வுலகங்களை நிலைபெறுசெய் தலைவன்
நேயாடிய பெருமானிட நெய்த்தானமெ னீரே. (3)

சுடுநீறணி யண்ணல்சுடர் சூலம்மன லேந்தி
நடுநள்ளிரு ணடமாடிய நம்பன்னுறை விடமாம்
கடுவாளிள வரவாடுமிழ் கடனஞ்சம துண்டான்
நெடுவாளைகள் சூதிகொள்ளுயர் நெய்த்தானமெ னீரே. (4)

நுகராரமொ டேலம்மணி செம்பொன்னுரை யுந்திப்
பகராவரு புனல்காவிரி பரவிப்பணிந் தேத்தும்
நிகரான்மண விடுதண்கரை நிகழ்வாய்நெய்த் தான
நகரானடி யேத்தந்நமை நடலையடை யாவே. (5)

விடையார்கொடி யுடையவ்வணல் வீந்தார்வெலா யெனும்
உடையார்நறு மாலேசடை யுடையாரவர் மேய [பும்
புடையேபுனல் பாயும்வயல் பொழில்சூழ்ந்த நெய்த் தானம்
அடையாதவ ரென்றும்மம ருலகம்மடை யாரே. (6)

நிழலார்வயல் கமழ்சோலை ணிறைகின்றநெய்த் தானத்
தழலானவ னனல்கையி லேந்தியழ காய
கழலா னடி நாளுங்கழ லாதேவிட லின்றித்
தொழலாவர் நாளுந்துய ரின்றித்தொழு வாரே. (7)

அறையார்கட லிலங்கைக்கிறை யணிசேர்கயி லாயம்
இறையாரமு நெடுத்தானிரு பதுதோளிற் றூன்றி
நிறையார்புன நெய்த்தானன் னிகழ்சேவடி பரவக்
கரையார்கதி வாளீந்தவர் கழலேத்துதல் கதியே. (8)

கோலம்முடி நெடுமாலொடு கொய்தாமரை யானும்
சீலம்மறி வரிதாயொளி திகழ்வாயநெய்த் தானம்
காலம்பெற மலர்நீரவை தூவித்தொழு தேத்தும்
ஞாலம்புக ழடியாருட லுறுநோய்நலி யாவே. (9)

மத்தம்மலி சித்தத்திறை மதியில்லவர் சமணர்
புத்தரவர் சொன்னம்மொழி பொருளாநினை யேன்மின்
நித்தம்பயி னிமலன்னுறை நெய்த்தானம தேத்தும்
சித்தம்முடை யடியாருடல் செறுநோயடை யாவே. (10)

தலமல்கிய புனற்காழிபுட் டமிழ்ஞானசம் பந்தன்
நிலமல்கிய புகழான்மிகு நெய்த்தானனை நிகரில்
பலமல்கிய பாடல்விவை பத்தும்மிக வல்லார்
சிலமல்கிய செவ்வன்னடி சேர்வர்சிவ கதியே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்பு:—திருநெய்த்தானம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது, திருவையாறு சப்தஸ்தான தலங்களில் ஒன்று. சரஸ்வதி பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். திருவையாற்றுக்கு ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

சுவாமி:—நெய்யாடியப்பர்

தேவியார்:—வாலாம்பிகை

பதிகம் 16. திருப்புள்ளமங்கை

பண் = நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலுந்துறு திரளாயின பரமன்பிர மன்றன்
போலுந்திற லவர்வாழ்தரு பொழில்சூழ்புள் மங்கைக்
காலன்றிற லறச்சாடிய கடவுள்ளிடங் கருதில்
ஆலந்துறை தொழுவார்தமை யடை தாயானையனே. (1)

மலையான்மகள் கணவன்மலி கடல்சூழ்தரு தன்மைப்
புலையாயின களைவானிடம் பொழில்சூழ்புள மங்கைக்
கலையான்மலி மறையோரவர் கருதித்தொழு தேத்த
அலையார்புனல் வருகாவிரி யாலந்துறை யதுவே. (2)

கறையார்மிட றுடையான்கமழ் கொன்றைச்சடை முடிமேல்
பொறையார்தரு கங்கைப்புன லுடையான்புள மங்கைச்
சிறையார்தரு களிவண்டறை பொழில்சூழ்திரு வாலந்
துறையானவ னறையார்கழல் தொழுமின்னுதி செப்தே. (3)

தணியார்மதி யரவினன்னுடு வைத்தானிட மொய்த்தெம்
பணியாயவ னடிபார்தொழு தேத்தும்புள மங்கை
மணியார்தரு கனகம்மவை வயிரத்திர ளோடும்
அணியார்மண லணைகாவிரி யாலந்துறை யதுவே. (4)

மெய்த்தன்னுறும் விணைதிர்வகை தொழுமின்செழு மலரின்
கொத்தின்னாடு சந்தாரகில் கொணர்காவிரிக் கரைமேல்
பொத்தின்னாடை யாந்தைபல பாடும்புள மங்கை
அத்தன்னமை யாள்வானிட மாலந்துறை யதுவே. (5)

மன்னுவ னுலகிற்கொரு மழையானவன் பிழையில்
பொன்னுவன் முதலானவன் பொழில்சூழ்புள மங்கை
என்னுவ னிசையானவ னிளஞாயிறின் சோதி
அன்னுவ னுறையும்மிட மாலந்துறை யதுவே. (6)

முடியார்தரு சடைமேன்முனை யிளவெண்மதி சூடிப்
பொடியாடிய திருமேனியர் பொழில்சூழ்புள மங்கைக்
கடியார்மலர் புனல்கொண்டுதன் கழலேதொழு தேத்தும்
அடியார்தமக் கினியானிட மாலந்துறை யதுவே. (7)

இலங்கைமனன் முடிதோளிற வெழிலார்திரு விரலால்
விலங்கல்லிடை யடர்த்தானிடம் வேதம்பயின் நேத்திப்
புலங்கடமை வென்றூர்புக ழுவர்வாழ்புள மங்கை
அலங்கன்மலி சடையானிட மாலந்துறை யதுவே. (8)

செறியார்தரு வெள்ளைத்திரு நீற்றின்றிரு முண்டப்
பொறியார்தரு புரிநூல்வரை மார்பன்புள மங்கை
வெறியார்தரு கமலத்தயன் மாலுந்தனை நாடி
அறியாவகை நின்றூனிட மாலந்துறை யதுவே. (9)

நீதியறி யாதாரமண் கையரொடு மண்டைப்
போதியவ ரோதும்முரை கொள்ளார்புள மங்கை
ஆதியவர் கோயிற்றிரு வாலந்துறை தொழுவின்
சாதிம்மிகு வாணோர்தொழு தன்மைபெற லாமே. (10)

பொற்கின்னிடைத் தேனூறிய பொழில்சூழ்புள மங்கை
அந்தண்புனல் வரகாவிரி யாலந்துறை யானைக்
கந்தம்மலி கமழ்காழியுட் கலைஞானசம் பந்தன்
சந்தம்மலி பாடல்சொலி யாடத்தவ மாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருப்பள்ளமங்கை

இத்தலம் வேளாள பூபதிக்கோயில் எனவும், சிவபெருமான் வீஷ்ணுமூண்ட காரணத்தால் ஆலந்துறை எனவும் வழங்கப்பெறும். பிரமதேவர் பூசித்துப் பேறெய்தியது. திருப் பதிகத்திற் கூறியபடி கோபுரத்திற் கழுகுகளும் தேன்கூடுகளும் எண்ணிறந்தனவாக இப்போதும் காணப்படுகின்றன. திருச்சக்கரப்பள்ளி சப்த ஸ்தலங்களில் ஒன்று. இது திருஞானசம்பந்த சுவாமியின் ஒருவரால் மாத்திரம் பாடல் பெற்றதாகும். சோழநாட்டில் அய்யன்பேட்டை ஸ்டேஷனுக்கு மேற்கே சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது.

சுவாமி:—ஆலந்துறைநாதர்; பசுபதி நாதர்

தேவியார்:—அல்லியங்கோதை; பால்வளை நாயகி

பதிகம் 17. திரு இடும்பாவனம்

பண் - ஈட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

மனமார்தரு மடவாரொடு மகிழ்மைந்தர்கண் மலர் தூய்த்
தனமார்தரு சுங்கக்கடல் வங்கத்தீர ஞநந்திச்
சினமார்தரு திறல்வாளெயிற் றரக்கன்மிகு குன்றில்
இனமாதவ ரிறைவர்க்கிட மிடும்பாவன மிதுவே. (1)

மலையார்தரு மட்டவாளொரு பாகம்மகிழ் வெய்தி
நிலையார்தரு நிமலன்வலி நிலவும்புக மொளரிசேர்
கலையார்தரு புலவோரவர் காவன்மிகு குன்றில்
இலையார்தரு பொழிசூழ்தரு மிடும்பாவன மிதுவே. (2)

சீலம்மிகு சித்தத்தவர் சிந்தித்தெழு மெந்தை
ஞாலம்மிகு கடல்கூழ்தரு மூலகத்தவர் நலமார்
கோலம்மிகு மலர்மென்முலை மடவாழ்மிகு குன்றில்
ஏலங்கமழ் பொழிசூழ்தரு மிடும்பாவன மிதுவே. (3)

பொழிலாந்தரு குலவாழைக ளெழிலார்க்கிழ் போதில்
தொழிலான்மிகு தொண்டரவர் தொழுதாடிய முன்றில்
குழலார்தரு மலர்மென்முலை மடவார்மிகு குன்றில்
எழிலார்தரு மிறைவர்க்கிட மிடும்பாவன மிதுவே. (4)

பந்தார்விர லுமையாளொரு பங்காகங்கை முடிமேல்
செந்தாமரை மலர்மல்கிய செழுநீர்வயற் கரைமேல்
கொந்தார்மலர் புண்ணைமகிழ் குரவங்கமழ் குன்றில்
எந்தாயென விருந்தானிட மிடும்பாவன மிதுவே. (5)

நெறிநீர்மையர் நீள்வானவர் நினைபுந்நினை வாகி
ஆறிநீர்மையி லெய்தும்மவர்க் கறியும்மறி வருளிக்
சூறிநீர்மையர் குணமார்தரு மணமார்தரு குன்றில்
எறிநீர்வயல் புடைசூழ்தரு மிடும்பாவன மிதுவே. (6)

நீறேறிய திருமேனிப் பரிலவும்முல கெல்லாம்
பாறேறிய படுவெண்டலை கையிற்பலி வாங்காக்
கூறேறிய மடவாளொரு பாகம்மகிழ் வெய்தி
ஏறேறிய விழைவர்க்கிட மிடும்பாவன மிதுவே. (7)

தேரார்தரு திகழ்வாளெயிற் றரக்கன்சிவன் மலையை
ஓராத்தெடுத் தார்த்தான்முடி யொருபலிதவை நெறித்துக்
கூரார்தரு கொலைவாளொடு குணநாமமுங் கொடுத்த
ஏரார்தரு மிறைவர்க்கிட மிடும்பாவன மிதுவே. (8)

பொருளார்தரு மறையோர்புகழ் விருத்தர்பொலி மலிசீர்த்
தெருளார்தரு சிந்தையொடு சத்தம்மலர் பலதூய்
மருளார்தரு மாயன்னயன் காணார்மயலெய்த
இருளார்தரு கண்டர்க்கிட மிடும்பாவன மிதுவே. (9)

தடுக்கையுட னிடுக்கித்தலை பறித்துச்சம ணடப்பார்
உடுக்கைபல துவர்க்கூறாக னுடம்பிட்டுழல் வாரும்
மடுக்கண்மலர் வயல்சேர்செந்நென் மலிரீர்மலர்க் கரைமேல்
இடுக்கண்பல களைவானிட மிடும்பாவன மிதுவே. (10)

கொடியார்நெடு மாடக்குன்ற னுரிநகரைக் கோல
இடியார்கட லடிவீழ்தரு மிடும்பாவனத் திறையை
அடியாயுமந் தணர்காழிபு ளணிஞானசம் பந்தன்
படியாற்சொன்ன பாடல்சொலப் பறையும்வினை தானே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருஇடும்பாவனம்

இடும்பன் பூசித்துப் பேறெய்திய தொன்றாகவின் இடும்பாவனம் என்ற
பேயர் வாய்த்தது. அகத்தியருக்குக் காக்கி கொடுத்த மகிமையையுடையது.
வெள்ளை விநாயகர் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். இத்தலத்
திற்குஇப்பதிகம் ஒன்றேயுண்டு. சோழநாட்டில் பாண்டி ள்டேஷனிலிருந்து
சுமார் 4 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

சுவாமி:—சத்தூணநாதர்

தேவியார்:—மங்களநாயகி

பதிகம் 18. திருநின்றியூர்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலம்படை சுண்ணப்பொடி சாந்தஞ்சுடு நீறு
பாலம்மதி பவளச்சடை முடிமேலது பண்டைக்
காலன்வலி காலின்னொடு போக்கிக்கடி கமழும்
நீலம்மலர்ப் பொய்கைநின்றி யூரின்னிலை யோர்க்கே. (1)

அச்சம்மிலர் பாவம்மிலர் கேடும்மில் ரடியார்
நிச்சம்முறு நோயும்மிலர் தாமுந்நின்றி யூரில்
நச்சம்மிட றுடையார்நறுங் கொன்றைநயந் தானும்
பச்சம்முடை யடிகள்நீருப் பாதம்பணி வாரே. (2)

பறையின்னொலி சங்கின்னொலி பாங்காரவு மார
அறையும்மொலி யெங்கும்மவை யறிவாரவர் தன்மை
நிறையும்புனல் சடைமேலுடை யடிநீணின்றி யூரில்
உறையும்மிறை யல்லதென துள்ளம்முண ராதே. (3)

பூண்டவ்வரை மார்பிற்புரி நூலன்விரி கொன்றை
ஈண்டவ்வத னோடும்மொரு பாலம்மதி யதனைத்
தீண்டும்பொழில் சூழ்ந்ததிரு நின்றியது தன்னில்
ஆண்டகழ நெழிலில்லது வறியாரவ ரறிவே. (4)

குழலின்னிசை வண்டின்னிசை கண்டுசூயில் கூவும்
நிழலின்னெழில் தாழ்ந்தபொழில் குழ்ந்தநின்றி யூரில்
அழலின்வல னங்கையது வேந்தியன லாடுங்
கழலின்னொலி யாடும்புரி கடவுள்களை கண்ணே. (5)

மூரன்முறு வல்வெண்ணகை யுடையாளொரு பாகம்
சாரன்மதி யதனோடன் சலவஞ்சடை வைத்த
வீரன்மலி யழகார்பொழின் மிடையுந்திரு நின்றி
யூரன்கழ லல்லாதென துள்ளம்முண ராதே. (6)

பற்றியொரு தலைகையினி லேந்திப்பவி தேரும்
பெற்றியது வாசித்திரி தேவர்பெரு மானார்
சுற்றியொரு வேங்கையத னோடும்பிறை சூடும்
நெற்றியொரு கண்ணூர்நின்றி யூரின்னிலை யாரே. (7-8)

நல்லம்மலர் மேலானொடு ஞாலம்மது வுண்டான்
அல்லரென வாவரென நின் னும்மறி வரிய
நெல்லின்பொழில் சூழ்ந்தநின்றி யூரின்னிலை யாரென்
செல்வரடி யல்லாதென சிந்தையுண ராதே. (9)

நெறியில்வரு பேராவகை நினையாநினை வொன்றை
அறிவில்சம னாதருரை கேட்கும்மய ராதே
நெறியில்லவர் குறிகண்ணினை யாதேநின்றி யூரில்
மறியேந்திய கையானடி வாழ்த்தும்மது வாழ்த்தே. (10)

குன்றம்மது வெடுத்தானுடல் தோளுந்நெரி வாக
நின்றங்கொரு விரலாஹ வைத்தானின்றி யூரை
நன்றூர்தரு புகலித்தபுழி ஞானம்மிகு பந்தன்
குன்றத்தமிழ் செர்ல்லக்குறை வின்றிநிறை புகழே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு:—திருநின்றியூர்.

இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது. இலக்குமி பூசித்துப் பேறெய்திய தலம் என்றும், ஈண்டு ஒருகால் சோழன் ஒருவனுக்குத் தீவரத்தியாய திரி யொன்றில் விங்க ஜோதித் தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்றமையால் தீரிநின்றவூர் என்று வழங்கப்பட்டதென்றும், நாளடைவில் திருநின்றியூர் என்று மரு வியதென்றும் மான்மியங்கள் கூறுநிற்கும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தமது திருப்பதிகத்தில் தேவநிருநின்றியூரானே என்று திருவாக்கிட்டுருக்கின்ற மையான் சோழநாட்டிலுள்ள இத்திருத்தலத்தையே திருநின்றியூர் என்ற பதம் குறிப்பிடுவதாகும். அஃதன்றி தொண்டை நாட்டில் ஆவடிக்குச் சமீ பத்திலுள்ள தின்னனூர் என்ற தலம் திருநின்றியூர் என்ற பெயரினின்றும் மருவியது என்று கூறி இடர்ப்படுவாருமுள்ள, பெரிய புராணத்தில் பூசலார் கையனார் சரித்திரத்தை இயற்றியருளிய சேக்கிழார்ப் பெருந்தகையார் இத்

தலத்தை “நின்றவூர்” என்றே குறிப்பிடுவதாகலான், தின்னனூர் என வழங்கும் இல்லூர்ப் பாடல் பெருத தொன்றாகும் என்பது வெளியாகின்றது. மற்று, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவ்நிருநின்றியூரானே என்று இசைத்தா ராகவின் வடநாட்டில் அத்தகைய பெயர்கொண்ட தலமொன்று அவர்தங் கவனத்து இருந்திருக்கலாம். ஆயின், தற்போது ஆசாரிய சுவாமிகளுடைய பாடல்களில் ஒன்றேனும் தின்னனூர் என்னும் நின்றவூர்க்கு அகப்படாமையினாலும், வைப்புத்தலங்களில் ஒன்றாகவேனும் அது காணப்படாமையினாலும், பூசலார் நாயனார் ஆலயப் பிரதிட்டை செய்த பெருமையொன்றே தின்னனூருக்கு உரியதாகலானும், பாடல் பெற்ற திருநின்றியூர் அஃதன்று என்பது துணிபு.

திருநின்றியூர் சோழநாட்டில் ஆனையாண்டபுரம் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே 2 மைலில் உள்ளது.

சுவாமி:—மகாஇலகீசுமி நாதர்

தேவியாள்:—உலகநாயகியம்மை

பதிகம் 19. திருக்கழுமலம்

திருவிராகம்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறையணிபடர் சடை முடியிடைபெருகிய புனலுடையவனிறை
இறையணிவளையினை முடையவனினைவன தெழிலுடையிடவகை
கறையணிபொழிநிறை வயலணிகழு மல் மமர்கனலுருவினன்
நறையணிமலர்நறு விரைபுல்குநலமலி கழறொழன்மருவுமே. (1)

பணிபடுகடல்பிற விகனறவெளிதுள ததுபெருகியதிரை.
அணிபடுகழுமல மினிதமரனலுரு வினனவிர்சடைமிசை
தணிபடுகதிர்வள ரிளமதிபுனைவனை யுமைதலைவனைநிற
மணிபடுகறைமிட நனைநலமலிகழ வனைதொழன்மருவுமே. (2)

வரியுறுபுலியத் ஞடையினன்வளர்பிறை யொளிகிளர்கதிர்பொதி
விரியுறுசுடைவிரை புரைபொழில்விழ்வொலி மலிகழுமலமமலர்
எரியுறுநிறை வனதடியிரவொடு பகல்பரவுவர்தம
தெரியுறுவினைசெறி கதிர்முனையிருள்கெட நனிதினை வெய்துமதே (3)

வினைகூடமனநினை வதுமுடிசெனினனி தொழுதெழு துலமதி
புனைகொடியிடைபொரு ட்ருபடுகளிறின தூரிபுதைபுடலினன்
மனைகுடவயிறுடை யனசிலவருகுநன் படைபுடையவன்மலி
கனைகடலடைகழுமல மமர்கதிர்மதி யினனதிற்குழல்களே. (4)

தலைமதிபுனல்விட வரவிலைதலைமைய தொருசுடையிடையுடன்
நிலைமருவவொரிட மருளினனிழன்மழு வினொழல்கணையினன்
மலைமருவியசிலை தனின்மதிலெரியுண மனமருவினனல
கலைமருவியபுற வணிதருகழுமல மினிதமர் தலைவனே. (5)

வரைபொருதியியரு விகள்பலபருகொரு கடல்வரிமணலிடை
கரைபொருதிரையொலி கெழுமியகழுமல மமர்கனலுருவினன்
அரைபொருபுலியத் ஞடையினனடியினை தொழுவருவினையெனும்
உரைபொடிபடவுறு லுயர்கெடவுயருல கெய்தலொருதலைமையே (6)

முதிருறுகதிர்வள ரிளமதிசுடையனை நறிகிறைதலைதனில்
உதிருறுமயிர்யினை தவிர் தசையுடைபுலி யதனிடையிருள்கடி
கதிருறுசுடரொளி கெழுமியகழுமல மமர்மழுமலிபடை
அதிருறுகழுலடி களதடிதொழுமநி வலதறிவறியமே. (7)

கடலெனநிறெரு முடியவனடுதிற நெறவடிசரணை
அடனிறைபடையரு ளியபுகழுவரை யினனனிகளர்பிறை
வீடநிறைமிடறுடை யவன்விரிசுடையவன் விடையுடையவனுமை
உடனுறைபதிகடன் மறுகுடையுயர்கழு மலவியனகரதே. (8)

கொழுமலருறைபதி யுடையவனெடியவ னெனவிவர்களுமவன்
விழுமையையளறி கிலிறைறவிரைபுணர் பொழிலணிவிழுவமர்
கழுமலமமர்கன லுருவினனடியினை தொழுமவருவினை
எழுமையுமிலநில வனததனிலெளிதிமை யவர்வியனுலகமே. (9)

அமைவனதுவரிழு கியதுகிலணியுடை யினரமணுருவர்கள்
சமையமுமொருபொரு ளெனுமவைசலநெறி யனவறவுரைகளும்
இமையவர்தொழுகழு மலமமரிறைவன தடிபரவுவர்தமை
நமையலவினைநல னடைதலிலுயர்நெறி நனிநனுதவர்களே. (10)

பெருகியதமிழ்விந் தினன்மலிபெயரவ னுறைபிணர்திரையொடு
கருகியநிறவிரி கடலடைகழுமல முறைவிடமெனநனி
பெருகியசிவனடி பரவியபிணைமொழி யனவொருபதுமுடன்
மருவியமனமுடை யவர்மதியுடையவர் விதியுடையவர்களே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

கழுமலம் என்பது . சீகாழி

பதிகம் 20. திருவீழிமிழலை

திருவிராகம்

பண் - டட்டபாஷை

திருச்சிற்றம்பலம்

தடநிலவியமலை நிறுவியோர் தழுவமிழ் தருபடவரவுகொ
ட்டலசுரரோடம ரர்கள்கைகடல்கடை வழியெழுமிசுசின
விடமடைதருமிட னுடையவன்விடைமிசை வருமவனுறைபதி
திடமலிதருமறை முறைபுணர்மறையவர் நிறைதிருமிழலையே. (1)

தரையொடுதிவிதல நலிதருதகுதிற னுறுசலதானது
வரையனதலைவிசை யொடுவருதிகிரியை யரிபெறவருளினன்
உரைமலிதருசுர நதிமதிபொதிசடை யவனுறைபதிமிகு
திரைமலிகடன்மண லணிதருபெறுதிடர் வளர்திருமிழலையே. (2)

மலைமகடனையிகழ் வதுசெய்தமதியறு சிறுமனவனதுயர்
தலையினொழுவரு வனகரமறமுனி வுசெய்தவனுறைபதி

கலைநிலவியபுல வர்களிடர்களை தரு கொடையில்பவர்மிகு
சுலைமலிமதின்புடை தழுவியதிகழ்பொழில் வனந்திருமிழலையே. (3)

மருவலர்புரமெரி யினின்மடி தரவொரு கணைசெலநிறுவிய
பெருவலியினனல மலிதருகரனூர் மிகுபிணமமர்வன
இருளிடையடையுற வொடுநடவியையுற பரணினிதுறைபதி
தெருவினில்வருபெரு விழவொலிமலிதர வளந்திருமிழலையே. (4)

அணிபெறுவடமர நிழலினிலமர்வொடு மடியிணையிருவர்கள்
பணிதரவறநெறி மறையொடுமருளிய பரனுடைவிடமொளி
மணிபொருவருமர கதநிலமலிபுன லணைதருவயலணி
திணிபொழிறருமண மதுதுகரறுபத முரநிருமிழலையே. (5)

வசையறுவலிவன சரவுருவதுகொடு நினைவருதவமுயல்
விசையனதிறன்மலை மகளறிவுறுதிற் லமர்மிடல்கொடுசெய்து
அசைவிலபடையருள் புரிதருமவனுறை பதியதுமிகுதரு
திசையினின்மலர்குல வியசெறிபொழின்மலி தருநிருமிழலையே. (6)

நலமலிதருமறை மொழிபொடுநதியுறு புனல்புகையொளிமுதன்
மலரவைகொடுவழி படுத்தின்மறையவ னுயிரதுகொளவரு
சலமலிதருமற விதனுயிர்க்கெடவுதை செய்தவரனுறைபதி
திலகமிதெனவுல குகள்புகழ்தருபொழி லணிநிருமிழலையே. (7)

அரனுறைதருகயி லையநிலைகுலைவது செய்ததசமுக்கனது
கரமிருபதுநெரி தரவிரனிறுவிய கழலடியுடையவன்
வான்முறையுலகவை தருமலர்வளர்மறை யவன்வழிவழுவிய
சிரமதுகொடுபலி திரிதருசிவனுறை பதிநிருமிழலையே. (8)

அயனொடுமெழிலமர் மலர்மகண்மகிழ்க்கண னளவிடலொழியவொர்
பயமுறுவகைதழ் னிகழ்வதொர்படியுரு வதுவரவன்முறை
சயசயவெனமிகு துதிசெயவெனியுரு வியவவனுறைபதி
செயநிலவியமதின் மதியதுதவழ்தர வுயந்திருமிழலையே. (9)

இகமுருவொடுபறி தலைகொடுமிழிதொழின் மலிசமண்விரகினர்
திகழ்தவருடையுடல் பொதிபவர்க்கெடவடி யவர்மிகவருளிய

புகழுடையிறைபுறை பதிபுனலணிகடல் புடைதழுவியபுவி
திகழ்சுரர் தருநிகர் கொண்டயினர்செறிவொடு திகழ்திருமிழையே. ()

சினமலிகரியுரி செய்தசிவனுறைதரு திருமிழலையமிகு
தனமனர்கிரபுர நகரிறைதமிழ்விந் கனதுரையொருபதும்
மனமகிழ்வொடுபயில் பவரெழின்மலர்மகள் கலைமகள்சயமகள்
இனமலிபுகழ்மக ளிசைதரவிருநில னிடையினிதமர்வரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம் 21. திருச்சிவபுரம் திருவிராகம்

பண் - ஈட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

புவம்வளிகனல்புனல் புவிக்கலையுரைமறை தீரிஞ்ஞமமர்நெறி
திவமலிதருசுரர் முதலியர்திகழ்தரு முயிரவையவைதம
பவமலிதொழிலது நினைவொடுபதுமநன் மலரதுமருவிய
சிவனதுசிவபுர நினைபவர்செழுநில னினினிலைபெறுவரே. (1)

மலைபலவளர்தரு புவியிடைமறைதரு வழிமலிமனிதர்கள்
நிலைமலிசுரர்முத லுலகுகணிலைபெறு வகைநினைவொடுமிகும்
அலைகடனடுவறி துயிலமரரியுரு வியல்பரனுறைபதி
சிலைமலிமதிள்சிவ புரநினைபவர்திரு மகளொடுதிகழ்வரே. (2)

பழுதிலகடல்புடை தழுவியபடிமுத வியவுலகுகண்மலி
குழுவியசுரர்பிறர் மனிதர்க்குலமலி தருமுயிரவையவை
முழுவதுமழிவகை நினைவொடுமுதலுரு வியல்பரனுறைபதி
செழுமணியணிசிவ புரநகர்தொழுமவர் புகழ்மிகுமுலகிலே. (3)

நறைமலிதருமள ரெடுமுறைநகுமலர் புகைமிகுவளரொளி
நிறைபுனல்கொடுதனை நினைவொடுசியதமும் வழிபடுமடியவர்

சுறாவிலபதமணை தரவருள்குணமுடையிறையுறைவனபதி
சிறைபுனலமர்சிவ புரமதுநினைபவர் செயமகடலைவரே. (4)

சினமலியறுபகை மிகுபொறிகிதைதரு வகைவளரிதிருவிய
மனனுணர்வொடுமலர் மிசையெழுதருபொரு ணியதமுமுணர்பவர்
தனதெழிலுருவது கொடுவடைதகுபர னுறைவதுநகர்மதிகள்
கனமருவியசிவ புரநினைபவர்கலை மகடரநிகழ்வரே. (5)

சுருதிகள்பலநல முதல்கலைதுகளறு வகைபயில்வொடுமிகு
உருவியலுலகவை புகழ்தரவழியொழு குமெயுறுபொறியொழி
அருதவமுயல்பவர் தனதடியடைவகை நினையரனுறைபதி
திருவளர்சிவபுர நினைபவர்கிகழ்குல னிலனிடைநிகழுமே. (6)

கதமிகுகருவுரு வொடுவுகிரிடவட வரைகணகணவென
மதமிகுநெடுமுக னமர்வனைமதிதிக முழிறதனுதிமிசை
இதமமர்புவியது நிறுவியவெழிலரி வழிபடவருள்செய்த
பதமுடையவனமர் சிவபுரநினைபவர் நிலவுவர்படியிலே. (7)

அசைவுறுதவமுயல் வினிலியனருளினில் வருவவிகொடுகிவன்
இசைகயிலையெழு த்ருவகையிருபது கரமவைநிறுவிய
நிசைரன்முடியுடை தரவொருவிரல்பணி கொளுமவனுறைபதி
நிசைமலிசிவபுர நினைபவர்கெழுநில னினினிகழ்வுடையரே. (8)

அடன்மலிபடையரி யயனெடுமறிவரி யதேதாரழன்மலிதரு
சுடருருவொடுநிகழ் தரவவரவெருவொடு துதியதுசெயவெதர்
விடமலிகளதுத லமர்கணதுடையுரு வெளிபடுமவனகர்
திடமலிபொழிலெழில் சிவபுரநினைபவர் வழிபுனிதிகழுமே. (9)

குணமறிவுகணிலை யிலபொருளுரைமரு வியபொருள்களுமில்
தினமெனுமவொடு செதுமதிமிகுசம ண்ருமலிதமதுகை
உணலுடையவருணர் வருபரனுறைதரு பதியுலகினினல
கணமருவியசிவ புரநினைபவரெழி லுருவுடையவர்களே. (10)

திகழ்சிவபுரநகர் மருவியசிவனடி யினைபணிகிரபுர
நகரிறைதமிழ்விந கனதுரைநலமலி யொருபதுநவில்பவர்

நிகழ்குலநிலநிறை திருவுருநிகரில் கொட்டமிசுசயமகள்
புகழ்புவிவளர்வழி யடிமையின்மிகைபுணர் தாநலமிகுவரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு — திருச்சிவபுரம்

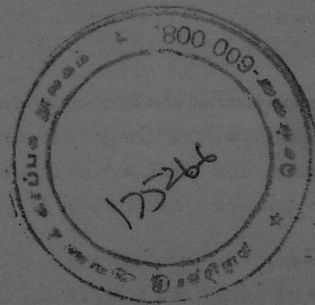
முன்னொருகால் ஆழியில் மறைந்த இவ்வுலகினைத் திருமால் வெள்ளைப் பன்றி வருவினராய்த் தமது கோரத்தத்தின் மீது உயர்த்தித் தாங்கி இத்தலத்தில் சிவபெருமானைப் பூசித்துப் பேறெய்தினர். இக்குறிப்பினைச் சம்பந்த மூர்த்திகளே யன்றி மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் தமது அருமைத் திருவாக் கினிற் கண்டிருக்கின்றனர். இந்த ஐதிகம் மகிழ்வுறத்தினும் குறிப்பிட்டிருப் பதாகக் கூறுவர். மற்று இத்தலத்தில் செண்பக மலர்ப்பொழில்கள் எண்ணிறத்தனவாக இருந்தனவெனினும் தற்போது திருமுன்றிலின் புறத்தில் ஒரு செண்பக மரம் மிகவோங்கித் தண்ணிழல் அளித்துத் தல விருகூமாக விளங்கா நிற்கும்.

இத் திருச்சிவபுரம் சோழநாட்டில் கும்பகோணத்துக்குத் தென்கிழக்கே 3 மைல் தூரத்தில் அமைந்திருக்கின்றது.

சுவாமி:—பிரமபுரிநாதர்

தேவியார்:—பெரியநாயகியம்மை

திருவிருஷம்:—சண்பகம்

23:47:20
1127

திருமலைப் பிள்ளைத் தமிழ்.

செங்கோட்டைக்கு அணித்தாயுள்ள திருமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப் பிரானின் மீது கவிராஜ பண்டாரத்தையா அவர்கள் இயற்றிய பிள்ளைத் தமிழ்ப் பல வருஷங்களுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டது ஆகையாலும் சுத்தமான பதிப்பு இப்போது அகப்படாமையினாலும் இப்பிள்ளைத் தமிழ் முத்துப்போன்ற எழுத்துக்களில் பளபளப்பான உயர்ந்த வெள்ளைக் கடிதங்களில் முருகனுடைய அழகிய திருவுருவப் படத்துடன் வெளியிட்டிருக்கின்றனம். வித்வான் ஸ்ரீமான் - சி. வே. விவேகானந்த முதலியாரவர்கள் இதற்கு உபகரித்தள்ள முன்னுரையில், பிள்ளைத் தமிழ் என்றால் என்ன, அது எத்தனை வகைத்து, அதன் இலக்கண விசேஷம் முதலியவற்றையும் முருகன் பிறப்பு, திருவிளையாடல்கள், மேன்மை முதலிய எல்லா வைபவங்களையும் யாவரும் இனிது படித்து உணருமாறு செந்தமிழ் நடையில் சிறக்க எழுதி யிருக்கின்றார்கள். உருக்கமான பல பாக்களைடைந்த இந்நூல், விசேடமான முகவுரையின் எல்லாச் சிவநேயர்களுக்கும் மிகவும் இன்றியமையாததாக விரும்பப்படுவதாகும். யாவரும் வாங்கிப் படிப்பதற்காக இப்பிள்ளைத் தமிழைச் சொற்ப விலையாகிய ஐந்து அணுவுக்கு விற்பு வருகின்றனம்.

சிவபேரற்றித் தொகுதி.

இது சென்னைச் சித்தாந்தப் பிரகாச சபைக் காரியதரிசி திருவாள் U. இராஜரத்தின முதலியார் அவர்களால் தேவார திருவாசகங்களிலிருந்து போற்றி முறையாகத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீமான் வித்வான் சி. வே. விவேகானந்த முதலியாரவர்களுடைய இனிமையான முகவுரையும் கூடியது. ஆரியர் வாய்ப்பாட்டிலே காலங்கழித்தும் சிவநேயர் யாவருக்கும் இது இன்றியமையாதது. விலை அணு ஒன்றே

எப்புத்தகங்கள் வேண்டுமெனினும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

நமது புத்தகங்கள் அகப்படுமிடம்:—

1. S. யுகநாத முதலியாரவர்கள், 215, தங்கசாலை வீதி சென்னை.
2. E. S. புண்ணியகோடி முதலியாரவர்கள், இந்திரா பிரிண்டிங் ஓர்க்ஸ், பத்ரையன் தெரு, சென்னை.

M. V. அம்பாள் தாசன் கம்பெனி

சித்தாந்த நூற்பதிப்பு நிலையம்

இராயப்பேட்டை, போஸ்டு, சென்னை.

மூவர்

தேவாரத் திருமுறை

ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் வைத்து பூசிக்கத்தக்கது
(புதிய பதிப்பு)

சைவ சமய ஆசாரியர்கள் திருவாய்மலர்த்தருளிய தமிழ் வேதம், சின்னஞ் சிறுதொழிலுமுடைய ஆன்மாக்களின் மலத்தை நீக்கிப் பேராநந்தப் பெருவாழ்வை அளிக்கவல்லதோர் தெய்வவைப்பு என்பதை யறிந்தும் நாம் அவைகளைப் பாராயணஞ்செய்து வழிபடாமல் இருந்து வருவது நமது குறையேயாம். பல செந்தமிழ்ச் சைவாபிமானிகள் வெளியிட்ட நூற்றொகுதிகள் காலப்போக்கில் அரிதாகி விட்டமையால் புதிய பதிப்புக்கள் மிகவும் குறைந்த விஷயில் வெளியிட்டுபகரிக்கும் ஆவசியகம் ஏற்படுவதாயிற்று. முதன் மூவர் திருவாய் மலர்த்தருளிய தேவாரப்பதிப்புக்கள் சிலகாலமாக அகப்படாமையினால் மாதமொருமுறை சஞ்சிகை மூலமாக டெம்மி 8 பக்க அளவில் 64-பக்கங்களாக வெண்மையான சுடிதத்தில் புதிய எழுத்துக்களினால் வித்வான் ஸ்ரீமான் சி. வே. விவேகானந்த முதலியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதிக்கச் செய்து வெளியிட்ட ஆரம்பத்திருக்கின்றேன். இப்பதிப்பில் சுவாமிகளின் திருவருவங்கள், திருமுறைகளிட வாலாறு, திருமுறையின் பேருமை, தலத்தின்வாலாறு, பத்கவாலாறு, பாடபேதங்கள், திருப்பாட்டின் அகநாதி, திருந்தலத்தின் அகநாதி முதலிய முக்கிய விஷயங்கள் யாவும் அடங்கும். இது இருபது சஞ்சிகையில் முடிவு பெறும். மாதந்தோறும் சுவருமல் முதல் தேதிக்குள் சஞ்சிகை வெளிவந்து வீடுமாகையால் சிவவேட்செல்வர்கள் யாவரும் இதற்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து இப்புதிய பதிப்பைப் பெற்றுப் பெரும்பயனடையும்படி பெரிதும் வேண்டுகின்றனம்.

மாத சஞ்சிகைக்கு அணு ஐந்து

20 சஞ்சிகைகளடங்கிய முழு பதிப்புக்கு முன்பணம்
ரூபா. 5—8—0.

வெளியூர்களுக்கு தபால் கூலி வேறு

குறிப்பு:—புற தேசத்தார் புத்தகம்வேண்டிக் கடிதமெழுதும் விஷயத்தில் தங்கள் ஊர் பெயர் தெருக் கதவிலக்கம் கண்டெழுதவும். நட்பெயிட்டாக அனுப்பினால் திருப்பிலிடப்படும். கடிதத்திற்குப் பதில் வேண்டியவர்கள் ரிப்பளை காட்டு அல்லது ஸ்டாம்பு லேபில் உள்ளடக்கஞ் செய்னனுப்ப வேண்டும்.

பதிப்பாசிரியர் :—

பண்டித, புதுவை-முத்துவடிவேலானந்தம்

M. V. அம்பாள் தாசன் கம்பெனி

சித்தாந்த நூற்பதிப்பு நிலையம்

இராயப்பேட்டை போஸ்டு, சென்னை.

9A

11-1